

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ

Εφημερίδα των μελών
της Ηπειρωτικής
Συσπείρωσης,
στην Πανηπειρωτική
Συνομοσπονδία
Ελλάδος

Φύλλο 2°,
Μάρτιος 2016

Πρωταρχικός μας στόχος η ανάταση της Πανηπειρωτικής

Με παρακαταθήκη τη μέχρι
τώρα δράση της, η Ηπειρωτική
Συσπείρωση ζητά την ενίσχυση
της παρουσίας της στο νέο Δ.Σ.
της Π.Σ.Ε., ώστε να δώσει από
καλύτερη θέση τη μάχη για την
αναζωογόνηση των Συλλόγων
της Ηπειρωτικής Αποδημίας και
της Π.Σ.Ε.

Σε ένα μήνα από σήμερα και συγκεκριμένα στις 3 και 4 Απρίλη 2016, οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι των μελών (Αδελφοτήτων, Ενώσεων, Ομοσπονδιών) της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος (ΠΣΕ), θα κληθούν να τοποθετηθούν με την ψήφο τους σε δυο σημαντικά θέματα. Πρώτον να κρίνουν το έργο της απερχόμενης διοίκησης της ΠΣΕ στην τριετία που πέρασε και ειδικότερα την συμβολή που είχε χωριστά κάθε μια από τις δύο παρατάξεις (της Ηπειρωτικής Συσπείρωσης και της Ενότητας για την Ήπειρο) στην ανακοπή της φθίνουσας πορείας της ΠΣΕ και των μελών της (Συλλόγων, Αδελφοτήτων, Ομοσπονδιών κ.λπ). Δεύτερον να εκλέξουν από τους υποψηφίους τα 25 νέα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που θα αναλάβουν τη διοίκηση της ΠΣΕ για την ερχόμενη τριετία.

Η Ηπειρωτική Συσπείρωση, που συνήλθε πρόσφατα σε ολομέλεια:

- Ενέκρινε τον απολογισμό δράσης της μελών της στην τριετία που πέρασε, τόσο στην Πανηπειρωτική όσο και στους Συλλόγους μέλη της ΠΣΕ.
- Εξέλεξε την Εκλογική Επιτροπή της και ενέκρινε την εκλογική διακήρυξη.

- Σε νέα ολομέλεια θα επιλέξει και τους υποψηφίους που θα πλαισιώσουν το ψηφοδέλτιο του συνδυασμού στις εκλογές της 4ης Απρίλη.

Με βάση τα παραπάνω, ο Α' αντιπρόεδρος της ΠΣΕ Σωτήρης Κολιούσης - επανεκλέχτηκε επικεφαλής της Ηπειρωτικής Συσπείρωσης - τόνισε, μεταξύ άλλων ότι: «Εμείς, οι Ηπειρώτισσες και Ηπειρώτες της ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ:

- Με όλο τον πλούτο της διαφορετικότητας στις καταβολές μας, με όλη τη δύναμη τη συνάντησής μας στον κοινό τόπο του αγώνα, με όλη την πνοή της συνύπαρξης των διαφορετικών γενεών στην ίδια, άρρηκτη αλυσίδα της ανιδιοτελούς, ακατάπαυστης προσφοράς, αναδειχθήκαμε διαχρονικά οι εμπνευστές και πρωτοστάτες στη ζωή, το έργο και τη δράση της οργανωμένης Ηπειρωτικής αποδημίας, ιδιαίτερα της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος.
- Έχουμε για υπογραφή μας το ίδιο το έργο μας, κάνοντας πράξη το όνομά μας (τη Συσπείρωση), την προσφορά μας στους Απόδημους Ηπειρώτες και την Ήπειρο. Με στάση συνεπή, συνετή, πατριωτική και υπεύθυνη, πασχί-

ζουμε να μετατρέψουμε την κοινή αγωνία σε συλλογικό αγώνα, για να μην γίνει η κρίση, κρίση της Ηπειρωτικής Αποδημίας και της Πανηπειρωτικής.

- Επιλέγουμε το εμείς από το εγώ, αποστρεφόμενοι τον παραγοντισμό της ατομικής προβολής και της ομαδικής απραξίας. Δεν διαγκωνιζόμαστε για καρέκλες και αξιώματα αλλά αφιερωνόμαστε ολόψυχα στην άμιλλα της προσφοράς, με πατριωτικό ήθος, με Ηπειρωτική πρεπιά. Ενώ είμαστε (οριακή έστω) μειοψηφία στο Δ.Σ., πλειοψηφούμε συντριπτικά σε έργο και προσφορά.
- Σήμερα, δρομολογούμε την ολοκλήρωση μιας πορείας που άρχισε τα τελευταία χρόνια και έχουμε στόχο να ενοποιήσουμε και ενιαιοποιήσουμε όσα επί μέρους έχουμε ήδη επεξεργαστεί στον πολιτισμό, στην ανάπτυξη, στη λειτουργία της οργανωμένης Ηπειρωτικής Αποδημίας.

Στο «δια ταύτα», κάλεσε τους εκλεγμένους αντιπροσώπους στην Πανηπειρωτική που θα ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα στις 3 και 4 Απρίλη, να ενισχύσουν με την ψήφο τους την συνδυασμό της Ηπειρωτικής Συσπείρωσης, αυξάνοντας τον αριθμό των μελών της στο νέο ΔΣ της ΠΣΕ.

Της έκδοσης

Συμπατριώτισσα, Συμπατριώτη
Τη μικρή αυτή έκδοση που έχεις στα χέρια σου φιλοδοξήσαμε πριν τρία χρόνια που βγήκε το 1ο φύλλο της- να την επαναφέρουμε σήμερα, για να κάνει απολογισμό της πορείας μας, διακριτό και καθαρό, ποιοι είμαστε και τι επιδιώκουμε στο επόμενο διάστημα στην ΠΣΕ.
Το 1ο φύλλο το είχαμε αφιερώσει στον αείμνηστο πρόεδρο Ζήκο Ντίνο.
Τούτο, το 2ο φύλλο, αποτυπώνει τη συλλογική μας προσπάθεια και αφιερώνεται σε όλους εμάς που σταθήκαμε στα τρία αυτά δύσκολα χρόνια ορθοί, κρατήσαμε ζωντανές Αδελφότητες, Συλλόγους, Ομοσπονδίες και ΠΣΕ και ετοιμαζόμαστε για τη μεγάλη ανασύναξη.

Η πολιτιστική μας κληρονομιά

Οι Ηπειρώτες έχουμε ιδιαίτερη ευαισθησία στα ζητήματα της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Πρόσφατα είναι η καταστροφή του Γεφυριού της Πλάκας και η άμεση κινητοποίησή μας. Το κενό της τεχνονομίας στην παραδοσιακή τεχνική αναδείχθηκε από την πρώτη στιγμή ως ένα όσημο δυσκολία προσέγγισης της αναστήλωσης του «όσο πιο κοντά στο πρωτότυπο, με τα ίδια υλικά και τεχνική κατασκευής». Η τεχνική κατασκευής, λοιπόν, αποτελεί στοιχείο της άυλης πολιτιστικής μας κληρονομιάς, που πρέπει να ανακτηθεί. Το παράδειγμα αυτό αναδεικνύει τη χρησιμότητα της προσπάθειάς μας, όσον αφορά τη διατήρηση και συντήρηση των μνημείων μας.

Μιλώντας για την πολιτιστική κληρονομιά έχουμε πολλές παραμέτρους, πολλές πτυχές του θέματος να αντιμετωπίσουμε. Ας δώσουμε τώρα, προσοχή σε δυο σημεία.

Πρώτο, στη θέση της γυναίκας στην κοινωνική και οικονομική ζωή. Πολλά από τα στοιχεία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς έχουν αναφορά σε κοινωνικές μισοφροσυχικές είτε πρωτοκαπιταλιστικές, αγροτικής κλειστής οικονομίας, με τη γυναίκα στο σπίτι, στο χωράφι, χωρίς δικαιώματα. Η διαφύλαξη και προστασία, η προώθηση, η αξιοποίηση, η μεταβίβαση, κυρίως μέσω της τυπικής και της μη τυπικής εκπαίδευσης, καθώς και η αναζωογόνηση των διαφόρων πλευρών της κληρονομιάς αυτής, δεν επιτρέπεται να αναπαράγει με καμία μορφή τις αντιλήψεις αυτές, άμεσα είτε έμμεσα. Μάλιστα πρέπει να υπάρχει πρόνοια ώστε να αναδεικνύεται

η αντίθεση της θέσης της γυναίκας που αντιστοιχεί στις κοινωνίες αυτές με την σημερινή αναγκαιότητα για πλήρη ένταξη στην παραγωγική διαδικασία, με πλήρη απασχόληση, με ίση αμοιβή για ίση δουλειά, με κοινωνική πρόνοια για τα παιδιά, με ιατροφαρμακευτική περίθαλψη πλήρη κ.λπ.

Δεύτερο, είναι ανάγκη να τονίζεται συνεχώς, ότι ο πολιτισμός δεν είναι ένα άθροισμα εκδηλώσεων, συναισθημάτων και θεαμάτων προς μαζική κατανάλωση. Πολιτισμός είναι η καλλιέργεια των αξιών της ειρήνης, της αλληλεγγύης, της συλλογικότητας, είναι η δυνατότητα για δημιουργική έκφραση μέσα από δημόσιες δομές που απλώνονται σε κάθε χώρο εργασίας, σπουδής, κατοικίας και είναι ανοιχτές για όλους και ιδιαίτερα στους νέους. Χρειάζονται υποδομές, στήριξη των πολιτιστικών φορέων και συλλόγων, ανάδειξη της ερασιτεχνικής δημιουργίας, συμβολή στην καλλιτεχνική εκπαίδευση των νέων. Όλα αυτά όμως να κρατηθούν μακριά από τις αντιλήψεις που μετατρέπουν τον πολιτισμό σε πεδίο κερδοφορίας των «χορηγών». Δε θεωρούμε λοιπόν ότι αποτελεί πεδίο της συζήτησης και κοινής προσπάθειας μας η αναζήτηση μέτρων αξιοποίησης του πολιτισμού και ιδιαίτερα της πολιτιστικής κληρονομιάς μας στην κατεύθυνση της εμπορικής, με όποιον τρόπο, εκμετάλλευσης, ακόμη έστω και «προς όφελος της βιώσιμης ανάπτυξης των τοπικών κοινωνιών».

Σε τελική ανάλυση θα χάσουν και η πολιτιστική μας κληρονομιά και οι τοπικές κοινωνίες.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ

- Ο απολογισμός δράσης της Ηπειρωτικής Συσπείρωσης Σελ. 2
Η εκλογική διακήρυξη της Ηπειρωτικής Συσπείρωσης Σελ. 3
Ποιός έχει τη δύναμη να μετατρέψει τα «προστατευτέα» σε «προστατεύσιμα»; Σελ. 4
Η συμμετοχή γυναικών στα Δ.Σ. μαζικών φορέων Σελ. 4
Προβληματισμοί για τον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο της αποδημίας Σελ. 5
Δυσβάσταχτα τα διόδια στους αυτοκινητόδρομους Σελ. 5
Η «νομιμοποίηση» των Αδελφοτήτων και η αντιμετώπιση του θέματος Σελ. 6
Η ανάδειξη του πλούτου και της ποικιλομορφίας της χορευτικής μας παράδοσης Σελ. 6
Τι «Ανάπτυξη» και για ποιους θέλουμε; Σελ. 7
Οι αγώνες των αγροτοκτηνοτρόφων απέδωσαν τους πρώτους καρπούς Σελ. 7
Το αντικείμενο δράσης των Συλλόγων μας στους Δήμους Σελ. 8

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΕΤΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΨΗΦΙΣΗ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Π.Σ.Ε.

Είμαστε περήφανοι για το έργο μας στην Πανηπειρωτική

Η ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ έρχεται από τις αρχές της Ηπειρωτικής Αποδημίας. Βρίσκεται στους κυνηγημένους αγωνιστές στην εποχή της τουρκοκρατούμενης Ηπείρου που ξέφευγαν στη λεύτερη Ελλάδα και δημιουργούσαν πατριωτικούς θυλάκους. Βρίσκεται στην εργασία και τους εμπόρους της Πόλης, της Κομοτηνής, της Αλεξάνδρειας και του Καΐρου. Βρίσκεται σε όσους στο Μεσοπόλεμο άρχισαν να στήνουν τις Αδελφότητες της Αθήνας και ίδρυσαν την Π.Σ.Ε. στα 1937. Βρίσκεται σε όσους, κυνηγημένοι από τον εμφύλιο και τη φτώχεια, πλημμύρησαν την Αττική και τα άλλα αστικά κέντρα σε όλη την επικράτεια και έδωσαν μέσα από τις δεκάδες και εκατοντάδες Αδελφότητες και Ενώσεις των Αποδήμων Ηπειρωτών αδελφική υποστήριξη στους χωριανούς που ακολουθούσαν την ίδια οδό, στα χωριά που έσβυναν, κράτησαν βασικά σημεία των παραδόσεων, ζωντάνεψαν γλέντια, χορούς, μουσικές, παραδόσεις.

Στους καημούς και στους αγώνες όλων αυτών βρίσκεται η Συσπείρωση. Και όσο η Ηπειρωτική Αποδημία φούντωνε και οργανωνόταν, γινόμασταν και μεις ωριμότεροι να αντιμετωπίζουμε ιδεολογήματα και αντιλήψεις του παραγοντισμού, της ατομικότητας, πληρέστεροι στην κατάκτηση της σύνδεσης με το σήμερα, να ατενίζουμε το αύριο.

Πριν τρία χρόνια το εκλογικό αποτέλεσμα σε μια πρωτοφανή ενίσχυση της ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ με αύξηση 50% σε ψήφους, ποσοστό και έδρες, ξεπερνώντας το 45% - το ιστορικά υψηλότερο ποσοστό της στην πολύχρονη διαδρομή της - ήρθε να επιβραβεύσει τον, έτσι κι αλλιώς, πρωταγωνιστικό της ρόλο στο έργο του κορυφαίου φορέα της Ηπειρωτικής Αποδημίας. Αποτιμώντας τότε το αποτέλεσμα τονίσαμε «...Την επόμενη μέρα των εκλογών στην Π.Σ.Ε., το αύριο αρχίζει να γίνεται σήμερα κιόλας. Η ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ, όπως τόσα χρόνια, είναι σήμερα εδώ πιο δυνατή, όπως θα είναι και αύριο ακόμα περισσότερο, πλειοψηφώντας στο έργο της Πανηπειρωτικής την κάθε επόμενη μέρα.». Δηλώσεις που δεν έμειναν σχήμα λόγου. Από την πρώτη κιόλας στιγμή μπήκαμε μπροστά στην υλοποίηση όσων υποσχέθήκαμε. Η κατάσταση δεν περιγραφόταν σε ό,τι καλύτερο. Η οικονομική κρίση βάθαινε. Η γενικευμένη αντίληψη των ατομικών λύσεων έσπρωχνε στο περιθώριο συλλογικές δράσεις. Οι διεκδικήσεις για καλύτερο αύριο φάνταζαν μακρινό όνειρο. Ο στόχος ήταν ένας: ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΜΕ ΟΡΘΟΙΟΙ. Να βρεθούμε δίπλα σε όποιον θέλει ένα στήριγμα, να δουλέψουμε όλοι μαζί. Τίποτα δεν είναι αυτονόητο. Όλα έγιναν με κόπο, σχέδιο, χωρίς να σκύψουμε το κεφάλι στις αδυναμίες μας, στις δυσκολίες, στα πιασγυρίσματα. Παρά το ότι είμαστε μειοψηφία στο ΔΣ αναλάβαμε για 10 δύσκολους μήνες και την πρώτη ευθύνη του ΔΣ της ΠΣΕ, με ορατά τα αποτελέσματα στη συλλογικότητα, στο σχεδιασμό μεγάλου προγράμματος και στην υλοποίησή του. Παράλληλα οι δυνάμεις μας βρέθηκαν συστηματικά δίπλα στα Δ.Σ. των συλλόγων να βοηθήσουν στη λειτουργία, στον αναπροσανατολισμό της δράσης τους, να εμπνευστούν και να αναπτύξουν νέους δεσμούς με τα μέλη τους.

Ιδιαίτερα από πολύ νωρίς αναδείξαμε ως κυρίαρχα ζητήματα στη δράση της ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, του κορυφαίου οργάνου της Αποδημίας μας:

- Το ζήτημα της δημοκρατικής λειτουργίας και συλλογικής δράσης. Αναδειχθήκαμε στη μοναδική δύναμη που με συνέπεια και επιμονή διεκδίκησε την απλή αναλογική, τη συγκρότηση των συλλογικών οργάνων (Γενικό Συμβούλιο,

Η ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ, όπως τόσα χρόνια, είναι σήμερα εδώ πιο δυνατή, όπως θα είναι και αύριο ακόμα περισσότερο, πλειοψηφώντας στο έργο της Πανηπειρωτικής την κάθε επόμενη μέρα

επιτροπές, ομάδες δουλειάς) τη λειτουργία της ΠΣΕ ως δευτεροβάθμιο και τριτοβάθμιο όργανο έκφρασης των Ηπειρωτικών σωματείων και όχι ως «μεγιστοποιημένη αδελφότητα». Η οπτική μας είναι η οπτική του συνόλου.

- Το ζήτημα της βασικής μας αντίληψης ότι τα προβλήματα στην Ήπειρο αποτελούν οξυμένη αντανάκλαση των προβλημάτων του συνόλου της χώρας που έχουν πηγή και αιτία τη συγκεκριμένη διάρθρωση της οικονομίας και κοινωνίας. Μάλιστα, στην Ήπειρο, τα προβλήματα αυτά, αποκτούν και μια πιο καθαρή οπτική. Αποσπώντας τον πέπλο της τοπικότητας αποκαλύπτουμε ότι αποτελούν στοιχεία του συνόλου, αναδεικνύουμε ότι οι όποιες λύσεις στα πλαίσια του συστήματος μπορεί μόνο να μεταθέσουν το πρόβλημα (στην καλύτερη περίπτωση) και ότι οι πραγματικά βιώσιμες λύσεις απαιτούν την υπέρβασή του. Με την οπτική αυτή, η Ηπειρωτική Συσπείρωση πρωτοστάτησε στις κινητοποιήσεις ενάντια στις Ειδικές Οικονομικές Ζώνες (ΕΟΖ), την ιδιωτικοποίηση-ξεπούλημα της Δωδώνης, την ασφάλεια των παραμεθόριων περιοχών. Ήταν η κινητήρια δύναμη για την ανάδειξη των προβλημάτων ρύπανσης του Αμβρακικού, του Καλαμά, του Αώου, στη συζήτηση που ανοίξαμε για τους υδρογονάνθρακες στην Ήπειρο και τόσα ακόμη.

- ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ, ΜΕ ΑΙΧΜΗ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή γιατί εύκολα παρασύρονται πολλοί στον εκχυδαϊσμό, στο λαϊκισμό, στη νόθευση, στον μοντερνισμό, στις μηχανιστικές μεταφορές κ.λπ. Χαρακτηριστικό αρνητικό παράδειγμα οι «χοροί» των αδελφοτήτων που αρκετές φορές παίρνουν χαρακτήρα σκυλάδικου ή η διδασκαλία των παραδοσιακών χορών στα παιδιά, από «δασκάλους» που διδάσκουν μηχανιστικά τα βήματα. Η αντιμετώπιση της παγκοσμιοποίησης, της ισοπέδωσης, της ομοιομορφίας κ.λπ είναι πρώτο ζήτημα. Να προβληθούν οι δημιουργοί του πολιτισμού που στέκονται στο πλευρό του λαϊκού κινήματος, να προβληθεί το έργο τους που αναδεικνύει αυτές τις πλευρές. Να προβληθούν αγωνιστικά πρότυπα από τη μακρόχρονη αγωνιστική ιστορία των Ηπειρωτών. Να βοηθηθεί ιδιαίτερα η νεολαία να έλθει σε επαφή με αντίστοιχες ιστορικές στιγμές. Να ενισχυθεί και βοηθηθεί η ερασιτεχνική έκφραση. Βασική οπτική η θέση ότι ο **ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΝΑΓΚΗ**. Με την οπτική αυτή βρεθήκαμε από την πρώτη στιγμή στη μάχη που έδωσε και δίνει

όλη η Ηπειρωτική Αποδημία από την Π.Σ.Ε., τις Ομοσπονδίες, τους Συλλόγους για τη διάσωση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς με αιχμή το Γεφύρι της Πλάκας, τονίζοντας ότι «...μπορεί και πρέπει να αναστυλωθεί με τα υλικά και την τεχνοτροπία του πρωτότυπου και όσο είναι δυνατόν ίδιο με το καταστραμμένο. Είναι ευθύνη του υπουργείου Πολιτισμού να συντονίσει όλες τις προσφορές του τεχνικού κόσμου (από το ΕΜΠ, το ΤΕΕ κ.λπ) ή την οικονομική συνδρομή των επώνυμων και ανώνυμων Ηπειρωτών από όλον τον κόσμο που άρχισε από την πρώτη στιγμή να ξεδιπλώνεται. Είναι αναγκαίο να χαρταχθεί χρονοδιάγραμμα ενεργειών με σαφείς στόχους και χρεώσεις ευθυνών. Οι Ηπειρώτες με τους φορείς τους θα επαγρυπνούν». Η θέση μας αυτή στην αρχή αντιμετωπίστηκε με σκεπτικισμό, αλλά μετά από ένα χρόνο, μόλις πρόσφατα, έγινε πανηγυρική η ευρύτερη αποδοχή της ορθότητάς της.

- ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ ΣΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ, ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ, ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

ΚΑΙ ΞΕΝΟΦΟΒΙΑΣ. Είμαστε μάρτυρες τόσων και τόσων φαινομένων καθημερινά, που τελευταία με την έξαρση των πολέμων γύρω μας και κυρίως στη Συρία οι πρόσφυγες και οι οικονομικοί μετανάστες, πλημμύρισαν τον τόπο μας. Το μόνο όπλο που έχουμε είναι η ενθέρωση και η ανύψωση του αγωνιστικού φρονήματος με παράλληλη ανάπτυξη της αντίληψης ότι οι λαοί μπορούν να ζήσουν αδελφωμένα. Από την πρώτη μέρα της θητείας μας καλέσαμε το Δ.Σ. της Π.Σ.Ε. να πάρει θέση (ομόφωνα) και καταγγείλαμε ως εγκληματική οργάνωση το μόρφωμα της «ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ», χαρακτηρισμός που πλέον έχει επικρατήσει πανελλήνια. Οργανώνουμε τη συντονισμένη έκφραση της κοινωνικής, της αγωνιστικής αλληλεγγύης της Ηπειρωτικής Αποδημίας σε κάθε πάσχοντα, σε κάθε ένα που έχει ανάγκη, στους άστεγους του Δήμου Αθήνας, στα νοσοκομεία, στα παιδιά της απεξάρτησης του ΚΕΘΕΑ, στους πρόσφυγες.

Η ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ όμως έχει και εσωτερική λειτουργία, η οποία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη δράση της οργανωμένης Ηπειρωτικής Αποδημίας. Η συλλογικότητα στις αποφάσεις, η εσωτερική δημοκρατική λειτουργία είναι συνδεδεμένη με την καθημερινότητά μας. Συνεχείς συνεδριάσεις των εκλεγμένων στα όργανα, συζητήσεις στη γραμματεία, ολομέλειες. Βασικός προβληματισμός, πώς μπορεί από τη μια να ανατραπεί η φθίνουσα πορεία της αποδημίας, η απομαζικοποίηση, ο ατομισμός, ο παραγοντισμός και από την άλλη πώς θα τονωθεί η δράση των πρωτοβάθμιων οργάνων, πώς οι υπάρχουσες Ομοσπονδίες θα λειτουργήσουν δένοντας τη δράση των Συλλόγων τους με τη γενικότερη πανηπειρωτική αναγκαιότητα.

Ο δρόμος που διανύθηκε τα τρία χρόνια είναι σημαντικός. Μας γέμισε προβληματισμούς και ελπίδες. Μας πλούτισε σε εμπειρίες, ανέδειξε νέα πρόσωπα. Τώρα όμως είναι τα δύσκολα. Δεν αρκεί να σταθούμε απλά ορθοί. Οι δυνάμεις που έχουν συσπειρωθεί, που τα καταφέραμε τα χρόνια αυτά, πρέπει πλέον να οργανώσουμε σχεδιασμένα τη νέα εποχή. Την εποχή της **ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΗΣΗΣ**. Σε διπλανές στήλες παραθέτουμε τις προγραμματικές θέσεις για τη νέα περίοδο. Δεν αποτελούν ευχολόγιο. Ζητάμε καθαρά τη δύναμη για να συντρέξουν όλες οι υγιείς δυνάμεις της Αποδημίας και να γίνουν πράξη. Το έχουμε δε αποδείξει ότι μπορούμε να ενώσουμε και τις μη φιλικές σε μας δυνάμεις σε οραματικές προσεγγίσεις που γίνονται πραγματικότητα.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ

Εφημερίδα των μελών της Ηπειρωτικής Συσπείρωσης στην Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος

Περιοδική έκδοση

Ιδιοκτησία: ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ

Εκδότης-Διευθυντής: Σωτήρης Κολιούσης Τηλ 2103618427
Email: syspeirosi.pse@gmail.com, sotiris@koliouis.org

Μέλη Συντακτικής Επιτροπής:
1) Λάμπρος Τόκας 2) Σπύρος Τζίμας 3) Σωτήρης Κολιούσης

Διεύθυνση Γραφείων: Γερανίου 38, Αθήνα 10431

Συνδρομή: Διανέμεται δωρεάν

Η ύλη της εφημερίδας παραδόθηκε για εκτύπωση στο τυπογραφείο την 1/3/2016

Οι θέσεις και απόψεις των ενυπόγραφων άρθρων, εκφράζουν τους συντάκτες τους και δεν αποτελούν κατ' ανάγκη θέση της εφημερίδας της Ηπειρωτικής Συσπείρωσης

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "Πέτρα"
Οικονόμου 32, 106 83 Αθήνα - Τηλ.: 210 - 82.33.830
Fax: 210-82.38.468, e-mail ekdoseispetra@hotmail.com

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΦΘΙΝΟΥΣΑΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΑΠΟΔΗΜΙΑΣ

Συμπατριώτισσες, συμπατριώτες της Ηπειρωτικής Αποδημίας

Οι μέρες που ζούμε είναι δύσκολες και όλα δείχνουν ότι η κρίση που σοβεί στην πατρίδα μας, δύσκολα θα ξεπεραστεί και σε κάθε περίπτωση ό,τι ακολουθήσει θα πέσει στην πλάτη των μισθωτών, των ελεύθερων επαγγελματιών, των μικροβιοτεχνών, της νεολαίας, των νοικοκυρών, των συνταξιούχων, των ανέργων που μάλλον πραγματικά θα πληθαίνουν.

Οι ξενιτεμένοι Ηπειρώτες, στη μεγάλη μας πλειοψηφία, είμαστε άνθρωποι του μόχθου. Η Ήπειρος και οι Απόδημοι Ηπειρώτες βιώνουμε το χειρότερο πρόσωπο της εντεινόμενης κρίσης. Ο τόπος καταγωγής μας που, πολλά χρόνια τώρα, πρωταγωνιστούσε στις στατιστικές της φτώχειας, τώρα έχει πλέον βρεθεί αντιμέτωπος με άπειρα δεινά. Όλοι μας τα βιώνουμε, αλλά δεν το βάζουμε κάτω. Η Ήπειρος, ολοένα πιο κοντά στην κρίση, γίνεται ολοένα και πιο μακρινή για τους Ηπειρώτες, πιο μακρινή για τους ξενιτεμένους της. Οι απαγορευτικές τιμές καυσίμων και διοδίων, τα χαράτσια στα πατρικά μας σπίτια και σε όσα κάρπισε ο ιδρώτας της ξενιτιάς, οι φόροι ακόμη και στα αγροτεμάχια, οι λογαριασμοί της ΔΕΗ και τα δημοτικά τέλη, απομακρύνουν την Ήπειρο ολοένα και περισσότερο.

Αγαπητές συμπατριώτισσες και συμπατριώτες

Εμείς που είμαστε τα θύματα της κρίσης, εμείς θα είμαστε και εκείνοι που θα την ανατρέψουμε. Και όσα είναι τα μέτωπα της κρίσης, τόσα και τα μετερίζια για να την αντιπαλέψουμε. Αυτός ο αγώνας μας θέλει μαζί. Στην **ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ** αυτό το κάνουμε πράξη, χρόνια τώρα.

Εμείς, οι Ηπειρώτισσες και Ηπειρώτες της **ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ**, με όλο τον πλούτο της διαφορετικότητας στις καταβολές μας, με όλη τη δύναμη τη συνάντησής μας στον κοινό τόπο του αγώνα, με όλη την πνοή της συνύπαρξης των διαφορετικών γενεών στην ίδια, άρρηκτη αλυσίδα της ανιδιοτελούς, ακατάπαυστης προσφοράς, αναδειχθήκαμε διαχρονικά οι εμπνευστές και πρωτοστάτες στη ζωή, στο έργο και στη δράση της οργανωμένης Ηπειρωτικής Αποδημίας, ιδιαίτερα της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος. Έχουμε για υπογραφή μας το ίδιο το έργο μας, κάνοντας πράξη το όνομά μας (τη Συσπείρωση), την προσφορά μας στους Απόδημους Ηπειρώτες και την Ήπειρο. Με στάση συνεπή, συνετή, πατριωτική και υπεύθυνη, πασχίζουμε να μετατρέψουμε την κοινή αγωνία σε συλλογικό αγώνα, για να μην γίνει η κρίση, κρίση της Ηπειρωτικής Αποδημίας και της Πανηπειρωτικής.

Επιλέγουμε το εμείς από το εγώ, αποστρεφόμενοι τον παραγοντισμό της ατομικής προβολής και της ομαδικής απραξίας. Δεν διαγκωνίζομαστε για φωτογραφίες, καρέκλες και αξιώματα, αλλά αφιερωνόμαστε ολόψυχα στην άμιλλα της προσφοράς, με πατριωτικό ήθος.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ

Στην ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δώσαμε αναλυτικά τον απολογισμό της πορείας μας της Ζετίας που πέρασε.

Συνοψίζουμε εδώ την πρότασή μας για την πορεία της Ηπειρωτικής Αποδημίας από δω και μπρος και ιδιαίτερα στα επόμενα τρία χρόνια. Η πρότασή μας δεν αποτελεί εγκεφαλικό κατασκεύασμα κάποιων «ειδημόνων», «σωτήρων», «κομητών», που έρχονται και παρέρχονται, προσπαθώντας να χρησιμοποιήσουν την Πανηπειρωτική ως όχημα για μικροπολιτικές και προσωπικές επιδιώξεις. Η πρόταση μας είναι αποτέλεσμα της πραγματικής

Ομοσπονδιών της ίδιας της ΠΣΕ, σε δράσεις που έχουν αποκλειστική σχεδόν αναφορά στον τόπο καταγωγής. Βλέπεις πολλούς Συλλόγους να καταγίνονται με τα μικροέργα του χωριού που είναι μεν απόλυτα αναγκαία για να κρατηθεί κάθε οικισμός, αλλά δεν εντάσσονται τις περισσότερες φορές σε ένα πλαίσιο διεκδικήσεων απέναντι στους δήμους που μένουν στο απυρόβλητο με τη συχνή (φτηνή) δικαιολογία «...δεν έχουν πόρους και υπηρεσίες». Ακόμη αρκετοί δίνουν όλη τους την ενέργεια στη διοργάνωση ενός παραδοσιακού πανηγυριού στο χωριό (τον

Καλούμε κάθε συμπατριώτη, να συσπειρωθεί στη Συσπείρωση, να δώσει δύναμη στο ψηφοδέλτιο μας και να αναδειχθεί η ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ στις εκλογές της 4ης του Απρίλη 2016 ακόμη πιο δυνατή, ακόμη πιο ικανή να οδηγήσει την ΠΣΕ σε νέους δρόμους ζωντάνιας, με μαζικά σωματεία, με νεολαία, με γυναίκες, πλούτο δράσης!

δράσης μας που με συνέχεια και συνέπεια υπηρετούμε την αποδημία χρόνια. Η πρότασή μας είναι αποτέλεσμα της δικής σας ξεχωριστής πρότασης για κάθε καθημερινό μας πρόβλημα, την οποία συστηματικά, μυρμηγκία, δουλέψαμε και συνεχίζουμε να δουλεύουμε, γενικεύοντας, κρίνοντας, διορθώνοντας, προβάλλοντας. Το ψηφοδέλτιό μας δεν συγκροτείται εν κρυφώ σε κάποια κομματικά γραφεία. Συγκροτείται από τις πιο ζωντανές δυνάμεις της Αποδημίας που δίνουν καθημερινά τη μάχη στα Δ.Σ., στις επιτροπές, στις ομάδες δουλειάς, στη διοργάνωση των εκδηλώσεων. Συγκροτείται ανοιχτά και καθαρά στις ολάνοιχτες συναντήσεις μας τρία χρόνια τώρα.

Κοιτάμε κατάματα την κατάσταση: Στον καιρό μας οι μαζικοί φορείς φθίνουν. Διαβλέπουμε συστηματική, οργανωμένη επίθεση σε κάθε τι συλλογικό και σοβαρό, σε κάθε τι που δεν έχει μέτρο και στόχο το κέρδος. Το βλέπουμε παντού. Από το πώς αντιμετωπίζει η πολιτεία τους Συλλόγους μας (περίπου ως εμπορικές εταιρείες), ως τους διάφορους που έρχονται να πουλήσουν παραγοντιλίκια.

Ποια είναι τα βασικά σημεία αυτής της φθίνουσας πορείας;

Πρώτα από όλα το στένεμα της δράσης των Αδελφοτήτων, των Συλλόγων, των

Αύγουστο), παραγνωρίζοντας το γεγονός ότι τα μέλη του Συλλόγου που μένουν στην Αποδημία και κυρίως στην Αττική είναι από τα πράγματα αποκομμένα και αποκλεισμένα στη συμμετοχή. Αφήνουμε βεβαίως στην άκρη το ζήτημα της ποιότητας των πανηγυριών, που αποτελεί θέμα οξύτατης αντιπαράθεσης στην πράξη.

Δεύτερο, το θέμα της απόσπασης των πρωτοβάθμιων Συλλόγων από τα δευτεροβάθμια και την ΠΣΕ. Αποτελεί την έκφραση της επιλογής της ατομικής λύσης, της λογικής να κοιτώ το μαγαζάκι μου, λογική όμως που δεν οδηγεί πουθενά και απλά κρύβει τα προβλήματα κάτω από το τραπέζι. Γιατί πλέον έφτασε η στιγμή που το μαγαζάκι εμφανίζεται να χρεωκοπεί. Απόδειξη οι γνωστές ρήσεις ότι «...οι Αδελφότητες πέθαναν, μόνο οι Σύλλογοι στις γειτονίες υπάρχουν» και άλλα παρόμοια. Χωρίς να παραγνωρίζουμε τη δουλειά που γίνεται στους Συλλόγους των δήμων και μόνο τη μαζικότητα να μετρήσουμε, η σύγκριση είναι συντριπτική υπέρ των Συλλόγων των χωριών. Φαντάζουν μαζικές οι εκδηλώσεις με 2000 άτομα (όχι κατ' ανάγκη Ηπειρώτες) σε κάποιον Δήμο, αλλά αν συγκρίνεις με το πλήθος των Ηπειρωτών του δήμου βλέπεις πολύ μικρή συγκομιδή. Ενώ σε Γενική Συνέλευση μικρής αδελφότητας με 30~40 παρόν-

Εμείς, οι Ηπειρώτισσες και Ηπειρώτες της ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ, επιλέγουμε το εμείς από το εγώ. Δεν διαγκωνιζόμαστε για φωτογραφίες, καρέκλες και αξιώματα, αλλά αφιερωνόμαστε ολόψυχα στην άμιλλα της προσφοράς, με πατριωτικό ήθος.

τες το ποσοστό είναι πολλαπλάσιο.

Το ερώτημα είναι πλέον ορατό και σαφές:

ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΡΟΜΟΣ ΑΝΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ; ΜΠΟΡΕΙ Η ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΠΟΔΗΜΙΑ ΝΑ ΑΝΑΣΤΡΕΨΕΙ ΜΑΖΙΚΑ ΤΗ ΦΘΙΝΟΥΣΑ ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΣΕ ΦΑΣΗ ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΣΕ;

Η απάντηση βρίσκεται στην πρότασή μας:

Ναι! Ο δρόμος αυτός υπάρχει! Είναι αναγκαίος, δύσκολος και με δύο βασικές προϋποθέσεις:

Α) Να αναπροσανατολιστεί το περιεχόμενο της δράσης μας σε ένα διαλεκτικό σύνδεσμο της ενασχόλησης αγωνιστικά με τα προβλήματα της Ηπείρου με συνδυασμένη παράλληλη συστηματική ενασχόληση με τα καθημερινά προβλήματα των Αποδήμων Ηπειρωτών όπου ζουν, καθορίζοντας αυτό το περιεχόμενο από την ιδιαιτερότητά μας. Είμαστε Απόδημοι Ηπειρώτες!

Β) Αυτός ο αναπροσανατολισμός της δράσης περνάει πρώτα και κύρια από τα πρωτοβάθμια σωματεία. Ηπειρωτική Αποδημία χωρίς αυτά δεν νοείται! Η Π.Σ.Ε., οι Ομοσπονδίες, κριτήριο της δράσης τους πρέπει να έχουν τη συμμετοχή αυτών ακριβώς των πρωτοβάθμιων σωματείων. Οι ενέργειες, οι δράσεις, οι εκδηλώσεις της ΠΣΕ πρέπει να γίνονται στην πλειονότητά τους με τη συμμετοχή των σωματείων στον σχεδιασμό, στην οργάνωση, στην εκτέλεση και στον απολογισμό τους. Οι ενέργειες, οι δράσεις, οι εκδηλώσεις της ΠΣΕ, πρέπει να λειτουργούν πραγματικά ως «εργαλεία» για τη μαζικοποίηση των πρωτοβάθμιων σωματείων, με θέματα που θα συνεγείρουν ΟΛΟΥΣ τους απόδημους Ηπειρώτες 365 μέρες το χρόνο και όχι μόνο 10 μέρες στο χωριό και λίγους τυχερούς που μπορούν να πάνε!

Αυτόν τον δρόμο διαλέγουμε και θα τον υπηρετήσουμε στη νέα θητεία της Π.Σ.Ε.

Γνωρίζουμε τις δυσκολίες. Γνωρίζουμε ότι όλα αυτά δεν γίνονται με ψηφίσματα του Δ.Σ. της Π.Σ.Ε. (αναγκαία βεβαίως για να δίνεται το συνοπτικό στίγμα της κάθε φορά κατάστασης), αλλά με σκληρή καθημερινή δουλειά δίπλα στις συνεδριάσεις των Δ.Σ., στις συναντήσεις εργασίας, στις Γενικές Συνελεύσεις.

Στον δύσκολο, στον κουραστικό αυτόν δρόμο, καλούμε κάθε συμπατριώτη, να συσπειρωθεί στη Συσπείρωση, να δώσει δύναμη στο ψηφοδέλτιό μας και να αναδειχθεί η **ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ** στις εκλογές της 4ης του Απρίλη 2016 ακόμη πιο δυνατή, ακόμη πιο ικανή να οδηγήσει την Π.Σ.Ε. σε νέους δρόμους ζωντάνιας, με μαζικά σωματεία, με νεολαία, με γυναίκες με πλούτο δράσης!

Είμαστε αισιόδοξοι, γιατί έχουμε εμπιστοσύνη στις ιδέες μας, στην αφοκερδή και ανιδιοτελή μας προσφορά, στην πείρα μας, στην αγωνιστικότητά μας, γιατί έχουμε εμπιστοσύνη σε όλους εσάς!

Ποιός έχει τη δύναμη να μετατρέψει τα «προστατευτέα» σε «προστατεύσιμα»;

Σ τις 2 Φεβρουαρίου 2015 κατέρρευσε από την πολυετή αδιαφορία του Κράτους ένα ιστορικό μνημείο. Το ιστορικό Γεφύρι της Πλάκας Ραφταναίων, το μεγαλύτερο μονότοξο γεφύρι των Βαλκανίων. Για εμένα όμως ήταν κάτι πολύ περισσότερο. Ήταν το Γεφύρι του χωριού μου, όπου έπαιζα από μικρή και μάθαινα μεγάλωνοντας την ιστορία του από τον παππού μου.

Όλοι οι Ηπειρώτες θεωρούσαμε πως το Γεφύρι της Πλάκας, θα είναι εκεί για πάντα, ότι είναι κάτι δεδομένο, αφού είναι κάτι που πρέπει να προστατεύεται. Αν σκεφτούμε όμως ότι τα τελευταία χρόνια ανατρέπονται το ένα μετά το άλλο όλα όσα θεωρούσαμε δεδομένα, όλα όσα πρέπει να προστατεύονται, όπως η υγειονομική περιθαλψη όλων μας, η παροχή συντάξεων, η παιδεία για όλα τα παιδιά, η εργασία με ανθρώπινους όρους, η αξιοπρεπής διαβίωση όλων, μάλλον δεν ξαφνιάζει η αδιαφορία του Κράτους και της πολιτικής που εφαρμόζεται.

Μπροστά σε αυτή τη διαρκή αδιαφορία (ή επιλογή;), ο καθένας μας καλείται να απαντήσει στο εξής καίριο ερώτημα: Τι είναι εκείνο που έχει τη δύναμη να μετατρέψει τα «προστατευτέα» σε «προστατεύσιμα», είτε αναφερόμαστε στο Γεφύρι είτε στα δικαιώματά μας; Η απάντηση που δίνει η Ηπειρωτική Συσπείρωση είναι «εμείς, συλλογικά». Και η απάντηση αυτή αφορά τόσο στην κατάρρευση του Γεφυριού, όσο και σε όλα τα ζητήματα που προβληματίζουν έναν νέο Απόδημο Ηπειρώτη σαν εμένα, όπως το τρομακτικό ασφαλιστικό που έρχεται, το κόστος που μας αγχώνει όποτε θέλουμε να πάμε στο χωριό μας.

Ακριβώς επειδή η απάντηση αυτή είναι η μόνη λύση, δηλαδή να μάθουμε να συζητάμε, να καταλαβαίνουμε ότι δεν είμαστε μόνοι στο πρόβλημα, άρα δε θα μπορούσαμε μόνοι να φέρουμε τη λύση του, μπορούμε και πρέπει να προσεγγίσουμε τους νέους Απόδημους Ηπειρώτες. Πρόκειται για ανθρώπους κάτω των 35 ετών που κατά βάση χωρίζονται σε δύο κατηγορίες. Εκείνοι που άφησαν τις οικογένειές τους σε κάποιο χωριό της Ηπείρου και ήρθαν εδώ «για λίγο» (ώστε να σπουδάσουν, να εργαστούν κ.λπ), με την προοπτική να επιστρέψουν αργότερα στην πατρίδα, και οι άλλοι που μεγάλωσαν με τις οικογένειές τους εδώ, που θυμούνται τα καλοκαίρια τους στο χωριό.

Οι πρώτοι ενδιαφέρονται άμεσα για τα οικονομικά, περιβαλλοντολογικά και άλλα προβλήματα της Ηπείρου, που δυσκολεύουν την καθημερινότητα των γονιών τους (από τους οποίους εξακολουθούν κατά βάση να στηρίζονται οικονομικά), των φίλων και των συγγενών τους. Οι

Το γεφύρι της Πλάκας, πριν από την καταστροφή του στις 2 Φλεβάρη 2015...

... και όπως είναι σήμερα...

Με το ζωντάνεμα των συλλόγων μας, νέοι και μεγαλύτεροι, παίρνουμε ζωή. Καταλαβαίνουμε ότι εμείς πρέπει να βρούμε μπροστά για να προστατεύσουμε τα «προστατευτέα» αλλά και να σταματήσουμε να αναθέτουμε σε άλλους την προστασία της κοινωνικής ασφάλισης, της παιδείας, της εργασίας ή των γεφυριών μας.

δεύτεροι, που δυσκολεύονται περισσότερο να επισκεφθούν τον τόπο καταγωγής τους λόγω του κόστους, μένουν ακόμα ενδεχομένως με τους γονείς τους, πολλές φορές ακόμα κι αν έχουν δημιουργήσει οικογένεια. Οι συζητήσεις στις Αδελ-

φότητες πρέπει να καταπιάνονται με όλα αυτά τα προβλήματα, ώστε να βρίσκουν χώρο έκφρασης των ανησυχιών τους και οι δύο κατηγορίες των συμπατριωτών μας.

Το κυριότερο όμως είναι ότι οι νέοι και των δύο κατηγοριών έχουμε ανάγκη να εκφραστούμε για τη ζωή που ζούμε εδώ, καθημερινά: ανεργία, ημιαπασχόληση, απλήρωτη ή κακοπληρωμένη εργασία, δυσκολία να τα βγάλουμε πέρα, ανασφάλεια για το μέλλον. Ο κοινός προβληματισμός είναι το πώς θα αλλάξουμε αυτή την κατάσταση, πώς θα ζήσουμε ένα καλύτερο μέλλον.

Μία πρώτη λύση είναι η ζωή των Αδελφοτήτων, που μπορεί και πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στους νέους να απαντήσουμε, χορεύοντας στο χορευτικό μας, συμμετέχοντας με το Ηπειρώτικο σωματείο μας στο διαγωνισμό φωτογραφίας που θα διεξαχθεί, στις αθλητικές και πολιτιστικές δραστη-

ριότητες του Συλλόγου μας, της Ομοσπονδίας μας. Μπορεί και πρέπει να είναι η απάντηση στο μοντέλο που μας παρουσιάζουν ως μόνη διέξοδο, δηλαδή τη «διασκέδαση» σε ένα μπαρ όπου δεν μπορούμε να ανταλλάξουμε ούτε μία κουβέντα, πόσο μάλλον στην «επικοινωνία» με «like» σε ποσταρισμένες φωτογραφίες στο facebook, ή πολύ περισσότερο στη «φυγή» από την πραγματικότητα με ποτό και «ελαφριές» εξαρτήσεις.

Η συμμετοχή μας, η λήψη συλλογικών αποφάσεων για οτιδήποτε μας αφορά, αποτελεί απάντηση στο παρόν που μας έχουν φτιάξει και μια προετοιμασία για τη συλλογική απάντηση μέσα και από άλλους μαζικούς φορείς, όπως το σωματείο στο χώρο δουλειάς μας, η λαϊκή επιτροπή της γειτονιάς μας.

Δίνοντας ζωντάνια στους Συλλόγους μας, παίρνουμε ζωή νέοι και μεγαλύτεροι, καταλαβαίνουμε ότι εμείς πρέπει να βρούμε μπροστά για να προστατεύσουμε τα «προστατευτέα» και να σταματήσουμε να αναθέτουμε σε κάποιον να αποφασίσει να προστατεύσει την ασφάλιση, την παιδεία, την εργασία, τα γεφύρια μας.

Ο παππούς μου έλεγε ότι το Γεφύρι της Πλάκας χτίστηκε από όλους τους κατοίκους των Τζουμέρκων, «όλοι έδωσαν από μία ντουζίνα αυγά και όσοι μπορούσαν και χρυσάφι, μεγάλο πράγμα τότε», έλεγε. Επομένως, μόνο με συλλογική προσπάθεια μπορούμε να ξαναχτίσουμε το Γεφύρι, να χτίσουμε τις ζωές μας όπως πρέπει, να κάνουμε «μεγάλα πράγματα».

Δάφνη Κωστούλα
Από το συνοικισμό
Πλάκας Ραφταναίων

ΧΡΟΝΟ ΜΕ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΑΥΞΑΝΕΤΑΙ Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΑ ΔΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΑΠΟΔΗΜΙΑΣ

Η συμμετοχή γυναικών στα Δ.Σ. μαζικών φορέων

Γράφει η Μένια Βαζούκη
Μέλος του Δ.Σ. της Π.Σ.Ε.
Πρόεδρος Αδελφότητας
Δεσποτικού Ιωαννίνων

Για την Ηπειρωτική Συσπείρωση, τα προβλήματα της λαϊκής οικογένειας αποτελούν αντικείμενο προβληματισμού και δράσης των Διοικητικών Συμβουλίων της οργανωμένης Ηπειρωτικής Αποδημίας. Η συμμετοχή των γυναικών στα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων μας είναι περίπου 15%, ενώ το ποσοστό σε υπεύθυνες θέσεις των διοικήσεων πολύ μικρότερο. Παλιότερα θεωρούνταν αδιανόητο να βρίσκεται γυναίκα σε Δ.Σ. Αδελφότητας, πολύ περισσότερο σε θέση προέδρου. Σήμερα έχουν αρθεί μια σειρά αναχρονιστικές αντιλήψεις, χωρίς να σημαίνει ότι έχουμε ξεπεράσει την ανισότητα θέση της.

Το ποσοστό συμμετοχής των γυναικών δεν πρόκειται να αυξηθεί, αν δεν γνωρίσουμε τι πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Στις μέρες μας, η πλειοψηφία των γυναικών βιώνει νέα επίθεση στη ζωή της, χάνει συνεχώς κατακτημένα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα.

Όσο η μόρφωση, ο πολιτισμός, η υγεία- πρόνοια και η εργασία θεωρούνται κόστος και μετριούνται με το επιχειρηματικό κέρδος, οι γυναίκες θα είναι διπλά καταπιεσμένες.

Η ανισότητα θέση της σήμερα εκφράζεται με τις διαφορές στους μισθούς. Η ανεργία των γυναικών είναι 45%, ενώ στις νέες γυναίκες φτάνει το 60%. Επίσης τα ποσοστά των ευέλικτων μορφών εργασίας και της μαύρης εργασίας στις γυναίκες, σε σχέση με τους

παιδεία- πρόνοια, οι γυναίκες των λαϊκών οικογενειών επιφορτίζονται με τη φροντίδα του ατομικού νοικοκυριού, των παιδιών, των ηλικιωμένων ως ατομική ευθύνη.

Αυτές οι ανισότητες, οι διακρίσεις και η επίθεση στα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα, συνιστούν καθημερινό εμπόδιο στην κοινωνική δράση της γυναίκας μέσα από τους Συλλόγους μας. Επιδιώκουμε τη συμμετοχή των γυναικών στα όργανα της οργα-

Όσο η μόρφωση, ο πολιτισμός, η υγεία- πρόνοια και η εργασία θεωρούνται κόστος και μετριούνται με το επιχειρηματικό κέρδος, οι γυναίκες θα είναι διπλά καταπιεσμένες

νδρες, είναι διπλάσια. Εργαζόμενες μητέρες απολύονται μετά την άδεια μητρότητας. Χιλιάδες νέες γυναίκες εκβιάζονται να υπογράψουν δήλωση ότι δεν θα δημιουργήσουν οικογένεια, ως προϋπόθεση για να προσληφθούν, επειδή η μητρότητα θεωρείται κόστος για την εργοδοσία. Λόγω της απουσίας και της υποβάθμισης των κοινωνικών υποδομών, της αύξησης των πληρωμών σε υγεία-

νωμένης Αποδημίας με στόχο την ανάπτυξη της γυναικείας πρωτοβουλίας και αγωνιστικής δράσης.

Θέλουμε η δράση μας να συναντηθεί με τα εκατοντάδες σωματεία της Ηπειρωτικής Αποδημίας. Γι' αυτό και στην επιτροπή του Δ.Σ. της Π.Σ.Ε. προσπαθήσαμε να φέρουμε θέματα που ακουμπάνε τις γυναίκες σήμερα και που με απόφαση του Δ.Σ. έγιναν πράξη. Στο

πλαίσιο αυτό, εντάσσονται και οι παρακάτω δραστηριότητες:

- Η εκδήλωση για τη σχολική υγιεινή σε συνεργασία με την Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδος.

- Η εκδήλωση για την πρόληψη των καρδιοπαθειών και του τραχήλου της μήτρας σε συνεργασία με την Ελληνική Καρδιολογική Εταιρεία.

- Η προσπάθεια που έγινε για να αναδειχθεί το πρόβλημα των παιδικών σταθμών και να τεθεί ως πρώτιστο θέμα στα Δ.Σ. των Ηπειρωτικών Συλλόγων της Αποδημίας, κυρίως των Συλλόγων των Δήμων της Αττικής.

Επίσης, με τη μέριμνα της Επιτροπής Γυναικών οργανώθηκαν οι επισκέψεις που πραγματοποιήθηκαν με τη χορωδία της Π.Σ.Ε., στους άστεγους του Δήμου Αθήνας, στη μονάδα απεξάρτησης του ΚΕΘΕΑ, στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός και στη «Στέγη του Αγωνιστή».

Η προσπάθεια για περισσότερες γυναίκες στα Δ.Σ. και στα προεδρεία, καθώς και για τον προσανατολισμό της δράσης μας σε σύγχρονα θέματα, που μας αγγίζουν όλες και όλους, πρέπει να δυναμώσει. Και γι' αυτό χρειάζεται επιμονή, αλλά και υπομονή.

Γράφουν οι:**Σπύρος Τζίμας - Λάμπρος Τόκας**

Ένα από τα βασικά στοιχεία σύνδεσης των απόδημων Ηπειρωτών, είναι και ο Τύπος (έντυπος ή ηλεκτρονικός). Υπάρχουν δεκάδες μέλη της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος (Σύλλογοι, Ενώσεις, Ομοσπονδίες), που ασχολούνται με την έκδοση εντύπων (εφημερίδες και περιοδικά) ή ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης. Ωστόσο, η Πανεπειρωτική, εδώ και αρκετά χρόνια, από τότε που διακόπηκε η έκδοση της δικής της εφημερίδας, δεν έχει τη δική της φωνή, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την προβολή της πλούσιας δράσης καθώς και των θέσεων της. Η επισήμανση αυτή γίνεται για να υπογραμμιστεί η επιτακτική ανάγκη να βρεθεί λύση, για την ταχύτερη επανέκδοση της εφημερίδας της Πανεπειρωτικής- σε έντυπη ή ηλεκτρονική έκδοση- που θα μπορούσε να συμβάλει σημαντικά στην καλύτερη ενημέρωση, αλλά και σύνδεση με τους Απόδημους Ηπειρώτες και τους Συλλόγους μέλη της ΠΣΕ.

Το περιεχόμενο των μέσων ενημέρωσης που εκδίδονται από μέλη της ΠΣΕ, καθορίζεται, συνήθως, από τον εκδότη ή τη συντακτική επιτροπή κάθε φορέα (Συλλόγου, Αδελφότητας κ.λπ). Βασικός στόχος κάθε φορέα που εκδίδει έντυπο ή ηλεκτρονικό μέσο ενημέρωσης, θα πρέπει να είναι, μεταξύ άλλων:

- Η ενημέρωση των Αποδήμων Ηπειρωτών και των αναγνωστών - φίλων της Ηπείρου - για τη δράση του Συλλόγου τους (σοβαρές αποφάσεις ΔΣ και Γενικών Συνελεύσεων κ.λπ).

- Η προβολή ειδήσεων με πληροφορίες από τον τόπο καταγωγής των μελών του Συλλόγου, σχετικά με αποφάσεις φορέων της Πολιτείας που επηρεάζουν θετικά ή αρνητικά τη ζωή των μόνιμων κατοίκων της Ηπείρου κ.λπ.

- Η φιλοξενία άρθρων και σχολίων συνεργατών, που να προβάλλουν την παράδοση και τον πολιτισμό της Ηπείρου και ειδικότερα του τόπου καταγωγής των μελών κάθε Συλλόγου.

Προβληματισμοί για τον έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο της αποδημίας

- Να διεκδικεί την επίλυση συγκεκριμένων προβλημάτων που αφορούν μεγάλες κοινωνικές ομάδες του χωριού, προβάλλοντας- από τις σελίδες της εφημερίδας ή της ιστοσελίδας- τα ψηφίσματα του Συλλόγου και της ΠΣΕ, καθώς και σχετικά άρθρα μελών του Συλλόγου.

- Να επιβραβεύει τους συμπατριώτες μας που διαπρέπουν στη μόρφωση, στον πολιτισμό, στον αθλητισμό, στην κοινωνική δράση κ.λπ, ανεξαρτήτως αν πρόκειται για

λογοί, Αδελφότητες, Ενώσεις και Ομοσπονδίες και άλλοι μαζικοί φορείς.

Η πρώτη σχολή, θέλει τα ΜΜΕ, άχρωμα και άοσμα. Να έχουν, κυρίως, ρόλο δημοσίων σχέσεων και να αποφεύγουν κριτικές παρατηρήσεις και σχόλια, για όσα συμβαίνουν γύρω μας και στα χωριά ή τις πόλεις της Ηπείρου που γεννηθήκαμε. Η δεύτερη σχολή, υπέρμαχος της οποίας είναι η Ηπειρωτική Συσπείρωση, είναι αυτή που θέλει τα ΜΜΕ, με κριτικές θέσεις- παρατηρήσεις

Η Ηπειρωτική Συσπείρωση, επιλέγει τη σχολή δημοσιογραφίας, που θέλει τα μέσα ενημέρωσης (έντυπα ή ηλεκτρονικά) να μην είναι άχρωμα και άοσμα αλλά να εκφράζουν θέσεις- σχόλια- απόψεις και κριτικές παρατηρήσεις για όσα συμβαίνουν γύρω μας ή στις πόλεις και τα χωριά της Ηπείρου που γεννηθήκαμε.

μόνιμους κατοίκους της Ηπείρου ή Απόδημους Ηπειρώτες.

- Να συμβάλλουν στην ενεργοποίηση, όσο γίνεται περισσότερων Αποδήμων Ηπειρωτών, με τη συμμετοχή τους είτε στο γράψιμο της εφημερίδας είτε σε άλλες δραστηριότητες των Αδελφοτήτων και άλλων μελών της ΠΣΕ.

Βέβαια, αποτελεί κοινό μυστικό, πως η θεωρία, δεν συμβαδίζει πάντοτε με την πράξη, καθώς υπάρχουν και ΜΜΕ μελών της ΠΣΕ, τα οποία ελάχιστα ασχολούνται με τα παραπάνω ζητήματα. Κι αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι υπάρχουν δύο σχολές δημοσιογραφίας, σχετικά με το περιεχόμενο που θα «πρέπει» να έχουν τα ΜΜΕ οι Σύλ-

και σχόλια. Δηλαδή να στέκονται κριτικά στις αποφάσεις της κεντρικής διοίκησης, των αυτοδιοικητικών οργάνων και άλλων φορέων, που επηρεάζουν- θετικά ή αρνητικά- την καθημερινή ζωή της μεγάλης πλειοψηφίας των Αποδήμων Ηπειρωτών, καθώς και εκείνων που εξακολουθούν να ζουν στα χωριά και τις πόλεις της Ηπείρου.

Με βάση τις παραπάνω επισημάνσεις, ως Ηπειρωτική Συσπείρωση, θα θέλαμε να διατυπώσουμε κάποιες προτάσεις, οι οποίες - κατά τη γνώμη μας - θα συμβάλλουν στην αποτελεσματικότερη λειτουργία του έντυπου και ηλεκτρονικού Τύπου των μελών της ΠΣΕ.

Πρώτον, η ΠΣΕ να αναλάβει τη διοργά-

νωση

μιας ημερίδας, στην οποία θα κληθούν να πάρουν μέρος, κυρίως, όλα τα μέλη της (Ομοσπονδίες, Ενώσεις, Αδελφότητες κ.λπ) που εκδίδουν κάποιο Μέσο Ενημέρωσης. Στόχος της ημερίδας θα πρέπει να είναι η ανταλλαγή απόψεων, σχετικά με τη βελτίωση της ποιότητας της ενημέρωσης και την καλύτερη προβολή της δράσης κάθε Συλλόγου και της ΠΣΕ και η συνδιαμόρφωση ενός πλαισίου που θα συμβάλλει στην αποτελεσματικότερη λειτουργία των ΜΜΕ μελών της ΠΣΕ.

Δεύτερον, να ενταθούν οι προσπάθειες, για την επανέκδοση της εφημερίδας- έντυπης ή ηλεκτρονικής- της ΠΣΕ, κάτι για το οποίο θα πρέπει να δεσμευτεί η νέα διοίκηση που θα εκλεγεί. Μόνο αν αποκτήσει η ΠΣΕ τη δική της φωνή, θα μπορεί να διεκδικεί αποτελεσματικότερα τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των μόνιμων κατοίκων της Ηπείρου, αλλά και την επίλυση προβλημάτων των Αποδήμων Ηπειρωτών.

Δυσβάσταχτα τα διόδια στους αυτοκινητόδρομους

Γράφει ο Γιάννης Νάκης

Στα πλαίσια της πολιτικής του «λιγότερου κράτους» και περισσότερης «ιδιωτικοποίησης», ο ελληνικός λαός βιώνει και την ιδιωτικοποίηση των εθνικών δρόμων, η οποία προωθείται, με σκοπό την ενίσχυση της κερδοφορίας των μεγάλων κατασκευαστικών ομίλων. Έτσι, με συμβάσεις που κυρώθηκαν από τη Βουλή, παραχωρήθηκε σε πολυεθνικές εταιρίες η κατασκευή και εκμετάλλευση- για πάνω από 30 χρόνια- μεγάλων οδικών αξόνων, όπως η Εγνατία Οδός, η Αττική Οδός, η Ολυμπία Οδός και ο Μορέας (για την Πελοπόννησο), η Νέα και η Κεντρική οδός, ο αυτοκινητόδρομος Αιγαίου (για την Κεντρική και Βόρειο Ελλάδα) και η Ιόνια οδός (για τη Δυτική Στερεά και Ήπειρο).

Οι μεγάλοι οδικοί άξονες, έγιναν ή γίνονται με χρήματα που προέρχονται από την άγρια φορολόγηση του Ελληνικού λαού, αφού- σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία- η συμμετοχή των κατασκευαστικών εταιριών στο κόστος κατασκευής, ανέρχεται σε μόλις 8%. Το υπόλοιπο 92% του κόστους καλύπτεται είτε από υπέρρογκα διόδια που πληρώνει ο χρήστης (ακόμη και για δρόμους που δεν έχουν κατασκευαστεί) είτε με τις διάφορες επιχορηγήσεις (που ελληνικού δημοσίου, προγράμματα ΕΣΠΑ δάνεια με εγγύηση του Ελληνικού δημοσίου κ.λπ), που πάλι φορτώνονται στις πλάτες των φορολογουμένων.

Στο δρόμο-καρμανιόλα Κορίνθου – Πάτρας, παρά τα υπέρογκα διόδια που εισπράττονται, οι εργασίες γίνονται με ρυθμό χελώνας. Αντίθετα, οι ρυθμοί κατασκευής της Ιόνιας οδού είναι εντατικοί και η ολική παράδοσή της προβλέπεται να γίνει μέσα στο 2017.

Θετικές και αρνητικές πλευρές

Όπως κάθε έργο έτσι και οι μεγάλοι οδικοί άξονες, έχουν θετικές και αρνητικές πλευρές. Στα θετικά, είναι ότι με την αποπεράτωσή τους θα συντομευθεί ο χρόνος μετακίνησης από την Αθήνα στα Γιάννενα κατά περίπου δύο ώρες. Επίσης, η μετάβαση θα γίνεται με μεγαλύτερη ασφάλεια, αφού θα περιοριστούν τα τροχαία ατυχήματα και οι ανθρώπινες ζωές που χάνονται

σε ένα επικίνδυνο και άθλιο οδικό δίκτυο.

Στα αρνητικά, είναι το μεγάλο κόστος μετακίνησης καθώς και οι τσουχερές αυξήσεις στα διόδια (τα τελευταία χρόνια ξεπέρασαν το 400%) που αποφασίζονται από τους κυβερνώντες για να ικανοποιήσουν την κερδοσκοπική αсуδοσία εκείνων στους οποίους ανέθεσαν την κατασκευή και εκμετάλλευση των αυτοκινητοδρόμων. Μόνο για το τμήμα από το Αντίρριο μέχρι τα Γιάννενα, μήκους 196 χιλιομέτρων, προβλέπεται η λειτουργία πέντε σταθμών διοδίων και τουλάχιστον τεσσάρων πλευρικών (σε κόμβους για διαδρομές σε τοπικά δίκτυα για όσους κινούνται για να πάνε από το σπίτι στο εργοστάσιο, στο χωράφι, στη στάση). Αν προστεθούν και τα τρία (3) διόδια μέχρι το Αντίρριο (δύο μέχρι την Κόρινθο και ένα στη γέφυρα Ρίου - Αντιρρίου) και τα τέλη της γέφυρας, το συνολικό κόστος για κάθε διαδρομή- από ή προς την Ήπειρο- θα ξεπεράσει τα 40 ευρώ. Πρόκειται για ένα ποσό δυσβάστακτο και ληστρικό.

Οι απόδημοι Ηπειρώτες (είτε ζουν στο Λεκανοπέδιο Αττικής είτε σε άλλα αστικά κέντρα εκτός Ηπείρου) που πληρώνουν τα σπασμένα της κρίσης (μείωση μισθών και συντάξεων, ανεργία, δυσβάστακτοι φόροι κ.λπ) αντιμετωπίζουν άλλο ένα εμπόδιο στην επιθυμία τους να επισκεπτόνται τους συγγενείς τους στα χωριά μας. Χωριά που διαρκώς ερημώνουν, αλλά κρατάνε μια μικρή ζωή χάρη στη στήριξη της Αποδημίας.

Με γνώμονα όλα τα παραπάνω, η Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος με ψηφίσματα ή αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων της τάχθηκε κατά της πληρωμής κάθε είδους τελών στους εθνικούς δρόμους και ζήτησε- σε συνεργασία και πάλι με τις Ομοσπονδίες και τους Συλλόγους- την κατάργησή τους.

Απαίτηση σύσσωμου του Ελληνικού λαού είναι οι αυτοκινητόδρομοι- όπως και συνολικά οι δημόσιες υποδομές της χώρας- να είναι λαϊκή κοινωνική ιδιοκτησία. Δηλαδή να κατασκευάζονται και να συντηρούνται από το κράτος (που εισπράττει φόρους, χαράτσια, τέλη κυκλοφορίας κ.λπ) και να λειτουργούν με μοναδικό γνώμονα την ελεύθερη και ασφαλή μετακίνηση των ταξιδιωτών και εμπορευμάτων.

Σχόλιο για τον Τύπο των Αδελφοτήτων

Ο Τύπος της Ηπειρωτικής Διασποράς κινείται κυρίως προς δύο κατευθύνσεις, αλλά με πολλές παραμέτρους. Με ειδησεογραφία που αφορά στον γενέθλιο τόπο, στα προβλήματά του, στην πρόοδό του, στην προοπτική του και στα νέα από τον ίδιο χώρο των Αποδήμων συντοπιτών, όπως προκύπτουν μέσα από τη δράση της Αδελφότητας.

Έτσι, λοιπόν, το κύριο άρθρο μπορεί να είναι ένα θέμα του χωριού ή μιας εκδήλωσης της Αδελφότητας. Πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι τελευταία γίνεται μια προσπάθεια από όλα τα έντυπα να συμπεριλάβουν στην κύρια αρθρογραφία τους Πανεπειρωτικά θέματα, όπως προκύπτουν και μέσα από τη δράση της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας.

Η υπόλοιπη ειδησεογραφική ύλη δεν έχει σταθερές αναφορές, εκτός από τη στήλη των λεγομένων κοινωνικών, που συμπεριλαμβάνονται σε όλα τα έντυπα. Λαογραφικά και ιστορικά κείμενα, αναφορές σε σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα. λογοτεχνικές αναφορές και διαφημίσεις συντοπιτών επαγγελματιών, καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα ενδιαφερόντων των αναγνωστών.

Οι πηγές των ειδήσεων είναι οι αρχές του χωριού ή του Δήμου, η ίδια η Αδελφότητα, η Πανεπειρωτική και ο τοπικός τύπος. Από εδώ αντλείται το υλικό, με πολύ κόπο και με πολλές δυσκολίες και διαμορφώνεται το ρεπορτάζ και το σχόλιο.

Παρ' όλες τις αδυναμίες και τις καθυστερήσεις δεν μειώνεται σε καμία περίπτωση ο αναγκαίος ρόλος που διαδραματίζει ο τύπος της Ηπειρωτικής Διασποράς, στην πληροφόρηση και επικοινωνία των συντοπιτών, στην προσφορά του προς τον γενέθλιο τόπο και στη διατήρηση των συνεκτικών ιστών της Ηπειρωτικής κοινότητας.

Και από αυτή την άποψη ο Τύπος της Ηπειρωτικής Διασποράς πρέπει να ενισχυθεί κυρίως με θεσμικές παρεμβάσεις της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας. Για παράδειγμα μία Τράπεζα Πληροφοριών και ειδήσεων για ό,τι αφορά στον Ηπειρωτικό χώρο θα αποτελούσε πηγή ζωής για τα Ηπειρωτικά έντυπα των Αδελφοτήτων. Ακόμη η Πανεπειρωτική, ως κορυφαία οργάνωση, μαζί με τις Αδελφότητες που εκδίδουν έντυπα, να δυναμώνουν τον αγώνα τους να καταργηθούν οι απαράδεκτες διατάξεις των μνημονίων που τα αφορούν (ΕΛΤΑ, φορολογία κ.λπ.). Η Πολιτεία πρέπει να στηρίξει τον ειδικό αυτόν τύπο και να μην τον εξισώνει με επιχειρηματικά και εκδοτικά συγκροτήματα.

Οι εφημερίδες, γράφει ο Γιώργος Αναστασιάδης του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, έστω με παραμορφώσεις, μεγάλες ή μικρές, αναπόφευκτες ή μεθοδευμένες, αντικατοπτρίζουν το πολύμορφο και πολύπλοκο ιστορικό γίνεσθαι. Παρέχουν, κάτω από ορισμένους όρους, το ψυχρογράφημα μιας εποχής: τον συγκεκριμένο τρόπο έκφρασης και διάθλασης των ιδεών στο χώρο. Έτσι η έρευνά τους μπορεί να αποδειχθεί πολύτιμη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΣ

Η “νομιμοποίηση” των Αδελφοτήτων και η αντιμετώπιση του θέματος

Γράφει ο Νίκος Τσιούνης

Η όλη νομοθεσία σε σχέση με την ερασιτεχνική συλλογικότητα, είναι εχθρική, δεν επιτρέπει και δεν εξυπηρετεί την ομαλή λειτουργία των φορέων μας. Οι Σύλλογοι της Αποδημίας, αντιμετωπίζονται φορολογικά- σε πολλά ζητήματα- σαν φοροδιαφεύγουσες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (Μ.Κ.Ο.) ή και κερδοσκοπικές επιχειρήσεις. Τα πολλαπλά πρόστιμα- φοροπαγίδες που προβλέπονται από τη φορολογική νομοθεσία για τυπικές παραβάσεις, αν εφαρμοστούν στο σύνολό τους, θα μας αναγκάσουν να πληρώσουμε σημαντικά ποσά από την τσέπη μας, καθώς οι Σύλλογοί μας δεν διαθέτουν αποθεματικά και φυσικά κάποιοι κινδυνεύουν να οδηγηθούν σε αναστολή λειτουργίας. Στην ίδια κατάσταση βρίσκονται και μια σειρά άλλοι φορείς, όπως οι πολιτιστικοί και αγροτικοί σύλλογοι, διάφορες άλλες συλλογικότητες, καθώς και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Αν και τα παραπάνω τα είχαμε επισημάνει και πριν από δυο χρόνια, όταν ασχοληθήκαμε πιο συστηματικά με το πρόβλημα, στο διάστημα που πέρασε- παρά τις υποσχέσεις- δεν άλλαξε τίποτε.

Στη Γενική Συνέλευση των αντιπροσώπων της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος, που θα γίνει στις 3 Απρίλη 2016, η Ηπειρωτική Σύσπειρωση, πρέπει να απαιτήσει από το νέο Δ.Σ. που θα εκλεγεί, να προσπαθήσει- σε συνεργασία και με άλλους φορείς της ερασιτεχνικής συλλογικότητας- την αλλαγή της ισχύουσας νομοθεσίας και ειδικότερα:

- Να αλλάξει άμεσα η νομοθεσία για τις υποχρεώσεις μας απέναντι στην Περιφέρεια που ψηφίστηκε πριν από 102 χρόνια !!! (281/ 25.6.1914), ώστε οι φορείς μας να υποβάλλουν στην Περιφέρεια ΜΟΝΟ τον αριθμό του Καταστατικού από το Πρωτοδικείο και τον ΑΦΜ. Όποια άλλα στοιχεία χρειάζεται η Περιφέρεια (αλήθεια τί να τα κάνει;) μπορεί να τα παίρνει από τις Δ.Ο.Υ. και το Πρωτοδικείο.

- Το Υπουργείο Οικονομικών να δημιουργήσει μια νέα κατηγορία νομικών προσώπων, αυτή της ερασιτεχνικής συλλογικότητας, για την οποία θα πρέπει να υπάρχει ειδική φορολογική και νομική μεταχείριση.

- Στις Δ.Ο.Υ. οι φορείς μας πρέπει να υποβάλλουν ΜΟΝΟ Φορολογική Δήλωση, στην οποία από τα έσοδα να αναγράφουν μόνο τα φορολογητέα. Μόνο στην περίπτωση που κάποιος έχει έσοδα τα οποία φορολογούνται (π.χ. ενοίκια), τότε η Εφορία θα μπορεί να του ζητήσει και κάποια επιπλέον στοιχεία.

- Τα έσοδα από ενοίκια που έχουν κάποιοι φορείς της ερασιτεχνικής συλλογικότητας- που αποτελούν και πόρο συνέχισης της δραστηριότητάς τους- να φορολογούνται με ειδική κλίμακα, η οποία για κάποια ποσά, θα πρέπει να περιέχει και τον συντελεστή μηδέν (0%) και σίγουρα δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από την κλίμακα των φυσικών προσώπων.

- Για τους φορείς της Αποδημίας να καταργηθεί η υποχρέωση υποβολής των διαφόρων εντύπων Μ3, Μ7, Μ8 κ.ά. στην Εφορία. Σε ένα απλό και κατανοητό- από κάθε φορολογούμενο- έντυπο, μπορεί να δηλώνονται τα στοιχεία του Φορέα και να αποδίδεται ο Αριθμός Φορολογικού Μητρώου. Η έδρα, ο νόμιμος εκπρόσωπος και η ιδιότητά του, μπορούν να δηλώνονται στην ετήσια φορολογική δήλωση και από κει αυτόματα να ενημερώνεται και το Μητρώο, όπως γίνεται με κάποια στοιχεία που δηλώνουν στο Ε1 τα φυσικά πρόσωπα. Ακόμη να παρέχεται η δυνατότητα μεταβολής αυτών των στοιχείων μέσω των κωδικών του TAXISNET.

- Οι καταστάσεις τιμολογίων πελατών και προμηθευτών, να υποβάλλονται για καθαρή αξία πάνω από 500 ή 1.000 ευρώ.

- Από φορολογικής πλευράς να αντιμετωπιστεί ορθολογικά το ζήτημα της έδρας. Είναι πασιγνώστο, πως η μεγάλη πλειοψηφία των φορέων μας δεν διαθέτει στέγη και έτσι αναγράφει σαν έδρα την ΠΣΕ, κάποια Ομοσπονδία, το σπίτι του Προέδρου του ή το γραφείο κάποιου επαγγελματία. Αυτό πρέπει να το κατανοήσει και η φορολογική αρχή και να το κάνει δεκτό, χωρίς άλλες διατυπώσεις.

- Να καταργηθεί η επιβολή τέλους επιτηδεύματος σε φορείς ερασιτεχνικής συλλογικότητας, εκτός αν τα έσοδα της εμπορικής δραστηριότητας υπερσχύουν, τόσο που να αλλάζει ο χαρακτήρας του φορέα. Το ίδιο πρέπει να ισχύσει και για τους προέδρους ή τους νόμιμους εκπροσώπους των συλλόγων που εκδίδουν κάποια εφημερίδουλα για την ενημέρωση των συμπατριωτών τους.

- Τέλος για την τακτοποίηση της νομιμοποίησης των φορέων της ερασιτεχνικής συλλογικότητας απέναντι στην Περιφέρεια και των φορολογικών εκκρεμοτήτων, είναι απαραίτητο αυτή να μπορεί να γίνεται, μέχρι το τέλος του 2016, ΧΩΡΙΣ πρόστιμα και με βάση όλα τα προαναφερόμενα.

Κλείνοντας να σημειώσουμε, ότι αν η Πολιτεία έχει την πολιτική βούληση και κινηθεί με "ανοικτά μυαλά", πολλά μπορούν να αλλάξουν προς όφελος των φορέων μας.

Η ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Η ανάδειξη του πλούτου και της ποικιλομορφίας της

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΧΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Γράφουν οι: Κώστας Μπατσής - Μαρίνα Τζάκου

Στην εποχή μας, όπως είναι φυσικό, έχει αλλάξει ο τρόπος μετάδοσης της χορευτικής παράδοσης από γενιά σε γενιά. Δεν γίνεται με τον παλιό τρόπο, που το παιδάκι έμπαινε στο χορό και προσπαθούσε να μιμηθεί, όχι μόνο τα βήματα, αλλά και το ύφος του χορού από τους μεγαλύτερους χορευτές. Ακόμη και στο σπίτι, οι γονείς και συνήθως η μητέρα έδειχναν κάποια βήματα στα παιδιά, για να είναι έτοιμα για το πανηγύρι. Μεταδιδόταν έτσι και το τοπικό χρώμα της κάθε περιοχής.

Σήμερα, στις σχολές χορού διδάσκονται τα βήματα του χορού με μέτρημα, εναλλάσσονται οι περιοχές για να μη γίνει το μάθημα βαρετό και όλοι μιμούνται μόνο ένα άτομο, τον δάσκαλο, που μπορεί να κατάγεται από άλλη περιοχή με διαφορετικά βιώματα, ενώ ενδεχομένως να τα έχει μάθει κι αυτός από άλλο δάσκαλο με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την τυποποίηση και την έλλειψη αυθόρμητης έκφρασης.

Παλιότερα, όταν οι άνθρωποι δεν είχαν την ευκολία της μετακίνησης και η διάδοση της μουσικής ήταν σχεδόν ανύπαρκτη, το μικρό παιδί από τη γέννησή του άκουγε κυρίως τη μουσική του τόπου του σε κάθε κοινωνική εκδήλωση. Η μουσική με αυτόν τον τρόπο πέρανε ως ρυθμός στο κορμί του. Λικνιζόταν, χόρευε από την αγκαλιά της μητέρας του και μεγαλώνοντας, ο χορός κατέληγε στα πόδια, με τη μορφή των χορευτικών βημάτων. Η διδασκαλία του χορού σήμερα ακολουθεί ακριβώς την αντίθετη πορεία. Αρχίζει με τα βήματα, όπου συχνά για την ευκολία της διδασκαλίας αφαιρούμε λεπτομέρειες, μεγεθύνουμε τον δρασκελισμό και μετά τον συνδέουμε με τη μουσική, χωρίς καν σε πολλές περιπτώσεις να μεσολαβεί το κορμί, χωρίς δηλαδή τη συνολική χορευτική κίνηση ολόκληρου του σώματος.

Η χώρα μας έχει τεράστια ποικιλία μουσικής, χορού, ρυθμών, που είναι εντελώς διαφορετικοί μεταξύ τους. Ιδιαίτερα στο δικό μας γεωγραφικό διαμέρισμα, την Ήπειρο, υπάρχει μεγάλη ποικιλία από περιοχή σε πε-

ριοχή στο μουσικό ιδίωμα, στη μελωδία, στο χρώμα και στους ρυθμούς. Η πρόσβαση στην τυπική εκμάθηση των παραδοσιακών χορών είναι κάτι εύκολο σήμερα. Το δύσκολο είναι η διατήρηση και η απόδοση του τοπικού χρώματος στο χορό καθώς και στη μουσική. Προφανώς οι προσεγγίσεις αυτές είναι δύσκολες. Είναι όμως σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε καταρχάς την ανάγκη της αποκατάστασης της χορευτικής ποικιλομορφίας και την απόδοσή της.

Τι θα μπορούσαμε να κάνουμε, όσοι ασχολούμαστε με τους παραδοσιακούς χορούς; Θα μπορούσαμε, για παράδειγμα, να παίρνουμε μέρος σε γλέντια όπου συμμετέχουν ντόπιοι βιωματικοί χορευτές. Να παρατηρούμε πως χορεύουν «οι παλιοί». Να αναπτύσσουμε στους μαθητές των χορευτικών την επιθυμία, τον ζήλο της παρατήρησης αυτών των ανθρώπων. Οι βιωματικοί χορευτές εκτός από την αυθεντικότητα και την ιδιαίτερη τοπική έκφραση που έχουν, αυτοσχεδιά-

ζουν, φτιάχνουν καινούργιες φιγούρες, που κι αυτές ενσωματώνονται στην ιδιαιτερότητα της περιοχής.

Πρέπει να πείσουμε τους μαθητές μας ότι ο χορός δεν τελειώνει όταν μάθουμε τα βήματά του, αλλά, αντίθετα, μόλις τότε αρχίζει. Καλό είναι να διδάσκονται από πολλούς και διαφορετικούς δασκάλους και των δύο φύλων κατά το δυνατόν. Κανείς δεν δικαιούται, νομίζουμε, να αντιπροσωπεύει από μόνος του μια περιοχή. Την περιοχή την εκφράζουν πολλοί. Είναι ένα πολύ ευρύτερο συλλογικό ζήτημα. Χρειάζεται, επομένως, να παρατηρούν ντόπιους, έμπειρους και καλούς χορευτές, ώστε να αποκτήσουν και οι μαθητές μας την εμπειρία και την ελευθερία να αυτοσχεδιάζουν ως πρωτοχορευτές. Να εντοπίζουμε όσους κατάγονται από τη διδασκόμενη περιοχή και όλους όσοι έχουν το τοπικό χρώμα, ώστε να είναι σε θέση να τους μιμηθούν οι υπόλοιποι.

Οι νέοι χορευτές είναι πολύ ικανοί κι έχουν μεράκι γι' αυτό που κάνουν. Ας τους δώσουμε επιτέλους το αναγκαίο πλαίσιο που χρειάζονται για να συμμετάσχουν στη δημιουργική εξέλιξη της παράδοσης!

Πρέπει να πείσουμε τους μαθητές μας ότι ο χορός δεν τελειώνει όταν μάθουμε τα βήματά του, αλλά, αντίθετα, ότι μόλις τότε αρχίζει!

Γράφει ο Ν. Δ. Γιαννούλης,
Φυσικός- Περιβαλλ/λόγος (Ph D, Msc)

Κάθε εποχή "σημαδεύεται" από κοινωνικοπολιτικά γεγονότα που καθορίζουν και το επίπεδο της προόδου της πατρίδας μας. Κοινωνία και οικονομία είναι αλληλένδετες. Και φυσικά το μοντέλο της οικονομίας είναι που κατευθύνει τις πτυχές της "Ανάπτυξης". Το περιβάλλον που βιώνουμε δεν είναι μόνο το Φυσικό Περιβάλλον (έδαφος, νερό και αέρας). Είναι επίσης το κοινωνικό (κοινωνικά προβλήματα, εργασιακές σχέσεις, εκπαίδευση, υγεία, ανεργία, βιοτικό επίπεδο, φτώχεια, αναλφαβητισμός, πρόνοια κ.λπ.), το τεχνητό (οικισμοί, οδοί, γέφυρες, νοσοκομεία, σχολεία, συγκοινωνίες, εργοστάσια κ.λπ.) και το ιστορικό- πολιτισμικό (μνημεία, εκκλησίες, ο γραπτός λόγος, το τραγούδι, το θέατρο, τα ήθη και έθιμα, οι τέχνες, τα γράμματα γενικώς).

Κυρίαρχο κριτήριο στην καθημερινότητα, για την ποιότητα της ζωής μας, έχει επικρατήσει να είναι η κατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος. Τα κατεξοχήν κριτήρια που κυριαρχούν είναι οι δείκτες υποβάθμισης ενός υδατικού οικοσυστήματος, π.χ. η ρύπανση και η μόλυνση του νερού, αέρα και εδάφους, οι φυσικοχημικές παράμετροι και οι βιολογικοί δείκτες.

Όμως, δεν αρκεί μόνο αυτό. Όπως προαναφέρθηκε υπάρχει και το ανθρωπογενές περιβάλλον (Κοινωνικό, Τεχνητό και Ιστορικό-Πολιτισμικό). Δεν είναι μόνο το περιβάλλον που, μέχρι πρόσφατα τουλάχιστον, έπλαθε τον πολιτισμό, αλλά εξαρχής η εξέλιξη του ανθρώπινου πολιτισμού έπλαθε επίσης το περιβάλλον. Η μέχρι σήμερα πρακτική σε θεσμικό και ερευνητικό επίπεδο εξαντλείται σε διαπιστώσεις, όπως ρύπανση-μόλυνση, ευτροφισμός, νιτρορύπανση, βιοσυσσώρευση κ.λπ., αγνοώντας ότι υπάρχει και ο "κοινωνικός ευτροφισμός", η "πολιτισμική ρύπανση" κ.λπ. του Ανθρωπογενούς Περιβάλλοντος.

Από την ημερίδα που διοργάνωσε η Πανεπειρωτική το Δεκέμβρη του 2014 με θέμα την εκμετάλλευση υδρογονανθράκων στην Ηπειρο.

Όσο σοβαρό είναι το πρόβλημα της αλλαγής του τοπίου, άλλο τόσο είναι και το πρόβλημα της ανεργίας της περιοχής. Η υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος έχει άμεση σχέση με την αντίστοιχη υποβάθμιση του Ανθρωπογενούς Περιβάλλοντος. Και οι τέσσερις παράμετροι του Περιβάλλοντος που προαναφέρθηκαν είναι αλληλένδετες και επηρεάζονται μεταξύ τους. Αυτό δε που πυροδοτεί και την ποιότητα τους είναι τα χαρακτηριστικά του κοινωνικού περιβάλλοντος που τα διαμορφώνουν αντίστοιχα οι εκάστοτε επικρατούσες επιστήμες της οικονομίας (καπιταλισμός, νεοφιλελευθερισμός, σοσιαλδημοκρατία, σοσιαλισμός-κομμουνισμός).

Αλλά γιατί αυτά τα ζητήματα πρέπει να απασχολούν τον Ηπειρώτη που συμμετέχει ενεργά στα δρώμενα της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος; Το τραγούδι και ο χορός, η αναπαράσταση των εθίμων δεν φθάνουν που μας ταξιδεύουν σε όμορφες αναμνήσεις και σε πανηγύρια, μας μαλακώνουν τις ψυχές και πάνω απ' όλα μας "ενώνουν" και δεν μας οδηγούν σε διαχωρισμούς και φανατισμούς; Το Γεφύρι της Πλάκας πάει αντάμα με τον Αμβρακικό, το μαράζωμα της κτηνοτροφίας και των βοσκοτόπων μοιρολογάει την καταστροφή του Καλαμά, Λούρου και της Παμβώτιδας.

Το "πουλάκι μ' ξένο ξενιτεμένο" με ταρακουνάει και μου δείχνει διόδια-διόδια-διόδια..., οι υδρογονάνθρακες στάζουν δηλητήριο "πλούτου" και ξεχνάω, μα ο τόπος είναι ευλογη-

Τι “Ανάπτυξη” και για ποιούς θέλουμε;

μένος και παράγει τόσα που μπορεί να λύσει αρκετά προβλήματα.

Το προσφυγόπουλο μου χαμογελά με απορία και μου θυμίζει πολέμους και καταστροφές για το κέρδος των εκμεταλευτών της γης.

Και ο πατριώτης από τη Θεσσαλία, ο συνάδελφος από τη Θράκη και τη Ζάκυνθο, την Κρήτη και το Αγρίνιο μου λένε θαρρετά και ξάστερα: Τα ίδια "τσουγκρίσματα" έχουμε και 'μεις, τον ίδιο καημό. Είμαστε 2οι παγκοσμίως στο πρόβειο γάλα, 3οι στις ελιές, 3οι παγκοσμίως στον κρόκο, στα ακτινίδια, στα ροδάκινα, 5η σε εξαγωγές σπαραγγιών. Είμαστε 1οι στον κόσμο σε νικέλιο, 1οι σε λευκόλιθο, 1οι στον κόσμο σε υδρομαγνησίτη, 1οι στον κόσμο σε περλίτη, (1.600.000 τόννοι), 2οι παγκοσμίως σε μπετονίτη (1.500.000 τόννοι), 1οι στην ΕΕ σε βωξίτη (2.174.000 τόννοι), 1οι και σε χρωμίτη, 1οι και σε ψευδόργυρο, 1οι και σε αλουμίνα, δεύτερη χώρα στον κόσμο μετά τις Ηνωμένες Πολιτείες στην εξόρυξη σημηκτών.

*Το γεφύρι της Πλάκας πάει αντάμα
με τον Αμβρακικό, το μαράζωμα
της κτηνοτροφίας και των βοσκοτόπων
μοιρολογάει την καταστροφή του Καλαμά,
του Λούρου και της Παμβώτιδας.*

Αλλά τι είδους “Ανάπτυξη” και για ποιούς θέλουμε; Τα σημερινά αδιέξοδα του βάρβαρου καπιταλιστικού συστήματος αποτελούν σε μια άλλη κλίμακα τα αποτελέσματα του στρεβλού τρόπου “Ανάπτυξης”, μοντέλου που σαν υπέρτατη

αξία έχει το κέρδος και τη συγκέντρωση του πλούτου που παράγουν οι λαοί στα χέρια λίγων (σύμφωνα με επίσημα στοιχεία των οικονομικών θεσμών των ΗΠΑ, 62 δισεκατομμυριούχοι έχουν πλούτο όσο ο μισός πληθυσμός του πλανήτη μας).

Αυτή η “Ανάπτυξη” είναι που δημιουργεί τα κριτήρια “αξιοποίησης” του ορυκτού και φυσικού πλούτου, που φυσικά καταλήγει σε υπερεκμετάλλευση και καταστροφή του περιβάλλοντος. Που με βάση την κερδοφορία ελαχιστοποιεί τις θέσεις εργασίας και το κόστος παραγωγής, με συμπίεση των αμοιβών και την απαξίωση αρχών δικαίου στις εργασιακές σχέσεις.

Είναι το μοντέλο που βασική του αρχή είναι η εκμετάλλευση Ανθρώπου από Άνθρωπο, που τα μέσα παραγωγής ανήκουν στους λίγους και φυσικά μεγάλα κοινωνικά ζητήματα όπως η Παιδεία, η Υγεία, η Πρόνοια και η Ασφάλιση αντί να είναι κτήμα όλων με ίσες ευκαιρίες, αποτελούν πεδίο κερδοφορίας και άγριας εκμετάλλευσης.

Υπάρχει όμως και μια άλλη πραγματική Ανάπτυξη όπου το οικονομικό σύστημα δεν εκμεταλλεύεται και έχει βασική αρχή την κοινωνική δικαιοσύνη! Οι εθνικοί πολιτισμοί παραμένουν οι στυλοβάτες της κοινωνίας! Ο άνθρωπος επανακτά το χαμένο σεβασμό του προς τη ζωή και τη φύση, η ανάπτυξη δεν υπερβαίνει το μέτρο και δεν είναι ποσοτική αλλά ποιοτική, η ευημερία είναι δικαίωμα όλων στο παρόν και στο μέλλον.

*Στα χτήματα βαδίσαμε όλη μέρα
με τις γυναίκες, τους ήλιους, τα σκυλιά μας
παίξαμε, τραγουδήσαμε, ήπιαμε νερό
φρέσκο, που ξεπήδαγε από τους αιώνες...
ΟΔ. ΕΛΥΤΗΣ “Ήλιος ο πρώτος”*

Οι αγώνες των αγροτοκτηνοτρόφων απέδωσαν τους πρώτους καρπούς

Την ώρα που γραφόταν αυτό το κείμενο (Κυριακή 28 Φλεβάρη), η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ είχε «παγώσει» κάποια από τα άγρια μέτρα, που σχεδίαζε να επιβάλει σε βάρος των οικονομικά ασθενέστερων στρωμάτων, με τις νέες φοροεισπρακτικές ρυθμίσεις στο ασφαλιστικό/ συνταξιοδοτικό και φορολογικό σύστημα. Τα 40 μερόνυχτα των αγροτοκτηνοτρόφων στα μπλόκα που πάλευαν από κοινού με τους φυσικούς τους συμμάχους (μισθωτούς, συνταξιούχους, ανέργους, αυτοαπασχολούμενους κλπ) για να μην περάσουν τα εξοντωτικά μέτρα της κυβέρνησης και των κάθε είδους συνεταιρών της, απέδωσαν τους πρώτους καρπούς.

Οι πολυήμερες και μαζικές κινητοποιήσεις των ανθρώπων του μόχθου και της δουλειάς (εργατοϋπαλλήλων, συνταξιούχων, ανέργων αλλά και των αυτοαπασχολούμενων ή μικρομεσαίων νοικοκυριών των αγροτοκτηνοτρόφων- επαγγελματιών- βιοτεχνών και εμπόρων), ανάγκασαν την κυβέρνηση να κάνει ορισμένους συμβιβασμούς. Μετά τη συνάντηση του πρωθυπουργού με τους εκπροσώπους μπλόκων και ειδικότερα την προσωπική δέσμευση στους εκπροσώπους των μπλόκων της Νίκαιας, ότι η κυβέρνηση θα ικανοποιήσει κάποια από τα 5 αιτήματά τους (για το αφορολόγητο και το ασφαλιστικό), οι αγροτοκτηνοτρόφοι ανέστειλαν τις κινητοποιήσεις. Ωστόσο, αν και αποχώρησαν από το μπλόκα, οι αγροτοκτηνοτρόφοι δήλωσαν ότι παραμένουν «με το όπλο παρά πόδα», μέχρι να γίνουν πράξη με ψήφιση των σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων, οι δεσμεύσεις του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα.

Τα σημαντικότερα αιτήματα

Τα πέντε βασικά αιτήματα προς την κυβέρνηση, στα οποία είχαν συμφωνήσει οι αγροτοκτηνοτρόφοι- πριν την κάθοδο τους στην Αθήνα για τη συμμετοχή στο πανελλαδικό συλλαλητήριο της 13ης Φλεβάρη- ήταν τα εξής:

*Παρά την πρωθυπουργική δέσμευση για
μερική ικανοποίηση των αιτημάτων τους
οι μικρομεσαίοι αγρότες παραμένουν
με το “όπλο παρά πόδα”*

- Να αποσυρθεί το σχέδιο της κυβέρνησης για το ασφαλιστικό (που προβλέπει μεγάλες αυξήσεις στις ασφαλιστικές εισφορές, την κατάργηση της αυτονομίας του ΟΓΑ κλπ).
- Να καθιερωθεί αφορολόγητο ατομικό αγροτικό εισόδημα 12.000 ευρώ, προσ αυξημένο κατά 3.000 ευρώ για κάθε παιδί, να καταργηθούν τα μέτρα για το Φορολογικό και το κόστος παραγωγής που έχουν ήδη ψηφιστεί ως προαπαιτούμενα του 3ου μνημονίου κι εφαρμόζονται (φόρος από το πρώτο ευρώ του εισοδήματος, φορολόγηση με τεκμήρια διαβίωσης, αύξηση στο 23% του ΦΠΑ στα αγροτικά μέσα και εφόδια) και μετά να γίνει συζήτηση στη βάση επιβίωσης των μικρομεσαίων αγροτών.
- Να καθιερωθεί αφορολόγητο πετρέλαιο για τους αγρότες, όπως στους εφοπλιστές και να μειωθεί η τιμή του αγροτικού ρεύματος κατά 50%.
- Να μην γίνει καμιά κατάσχεση πρώτης, δεύτερης κατοικίας ή χωραφιού, από δάνεια που βρίσκονται στο «κόκκινο», συνολικής αντικειμενικής αξίας μέχρι 300.000 ευρώ. Παράλληλα να διαγραφούν οι τόκοι και να γίνει «κούρεμα» (μείωση) του κεφαλαίου σε ποσοστό 30% για επαγγελματικά δάνεια μέχρι 200.000 ευρώ για τα φτωχά νοικοκυριά αγροτοκτηνοτρόφων και ψαράδων.
- Να καταργηθεί ο φόρος στο κρασί και να αποσυρθούν τα νέα μέτρα για φορολογία στο τσίπουρο. Επίσης, να καθιερωθούν εγχυνημένες τιμές για τα αγροκτηνοτροφικά προϊόντα, που να καλύπτουν το κόστος παραγωγής και να αφήνουν εισόδημα για επιβίωση και συνέχιση της αγροτικής δραστηριότητας, να εξο-

φληθούν άμεσα όλα τα χρωστούμενα σε νέους αγρότες, να ενισχυθεί η κτηνοτροφία και να εξασφαλιστούν οι αναγκαίες βοσκήσιμες εκτάσεις κλπ.

Οι δεσμεύσεις του πρωθυπουργού

Μέσα από τις πολύμορφες κινητοποιήσεις και τα μπλόκα, οι αγροτοκτηνοτρόφοι- από κοινού με τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις των εργατοϋπαλλήλων και άλλων κοινωνικών ομάδων- υποχρέωσαν την κυβέρνηση να μην καταθέσει στη Βουλή τα σχέδια νόμου για το ασφαλιστικό και φορολογικό και παράλληλα να δεσμευτεί- δια στόματος πρωθυπουργού- για:

- Ατομικό αφορολόγητο 9.500 ευρώ.
- Να μην φορολογούνται η συνδεδεμένη και εξισωτική ενίσχυση, καθώς και οι αποζημιώσεις από τον ΕΛΓΑ, ενώ πριν ξεκινήσουν οι κινητοποιήσεις και στηθούν τα μπλόκα, η κυβέρνηση δε έκανε κουβέντα για αφορολόγητο όριο.
- Προσπάθεια να μην γίνουν κατασχέσεις κατοικιών και χωραφιών αγροτών για τα λεγόμενα «κόκκινα δάνεια».
- Παρέμβαση στη Βουλή ώστε να σταματήσουν τα «αγροδικεία». Η κυβέρνηση δεν διευκρίνισε με ποιο τρόπο θα εφαρμόσει τον όρο "κατά κύριο επάγγελμα αγρότης", που αποτελεί ένα από τα εργαλεία εκληρίσματος των αγροτοκτηνοτρόφων, ενώ απέρριψε τα αιτήματα των αγροτοκτηνοτρόφων για το κόστος (αφορολόγητο πετρέλαιο, μείωση της τιμής του αγροτικού ρεύματος, κατάργηση του ΦΠΑ) κι αναφέρθηκε στην "κάρτα του αγρότη". Παρά την υπόσχεση της κυβέρνησης να ικανοποιήσει ορισμένα από τα αιτήματα των αγροτοκτηνοτρόφων, ο πυρήνας της πολιτικής που τους οδήγησε στα μπλόκα και στους δρόμους παραμένει ο ίδιος. Γι' αυτό η μικρομεσαία αγροτιά δηλώνει αποφασισμένη να συνεχίσει τον αγώνα της, μέχρι να ληφθούν τα εκείνα τα μέτρα που θα εξασφαλίζουν την επιβίωση της.

Το αντικείμενο δράσης των Συλλόγων μας στους Δήμους

ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ, ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ, ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

Γράφει ο Κώστας Λιάγκος

Τα προβλήματα των Αποδήμων Ηπειρωτών και των οικογενειών τους δεν μπορεί παρά να αποτελούν τους βασικούς τομείς δράσης τόσο της ΠΣΕ όσο και των Συλλόγων - μελών της. Ως Πανηπειρωτική, κύρια κάτω από τις πρωτοβουλίες της Ηπειρωτικής Συσπείρωσης, έχουμε αναδείξει μια σειρά τέτοια θέματα. Τι γίνεται όμως με τους Συλλόγους και ειδικά με αυτούς των Δήμων;

Οι Ενώσεις Ηπειρωτών στους Δήμους, συνήθως, περιορίζουν τη δράση τους σε πολιτιστικές δραστηριότητες, στο χορευτικό τους ή στο κόψιμο της πίτας. Είναι αυτό αρκετό, σε σχέση με αυτό που χρειάζονται οι συμπατριώτες μας; Οι απόδημοι Ηπειρώτες, στην πλειοψηφία τους άνθρωποι των λαϊκών στρωμάτων (υπάλληλοι, εργάτες, ελεύθεροι επαγγελματίες, μικροβιοτέχνες κ.λπ.) βιώνουν καθημερινά τις συνέπειες της κρίσης. Η οργανωμένη Ηπειρωτική Αποδημία δε μπορεί να μένει μακριά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Απόδημοι και οι οικογένειές τους. Αντίθετα, επιβάλλεται να συμμετέχει στη διεκδίκηση λύσεων στα προβλήματά τους και να συντονίζει τη δράση τους για τα ζητήματα αυτά, με άλλους φορείς του μαζικού λαϊκού κινήματος.

Ως Ηπειρωτική Συσπείρωση έχουμε πάρει πρωτοβουλίες και έχουν αναδειχτεί σε επίπεδο ΠΣΕ ζητήματα τέτοιου είδους. Ενδεικτικά αναφέρουμε θέσεις και δραστηριότητες που ανέπτυξε η ΠΣΕ, για τα προβλήματα των βρεφονηπιακών σταθμών, τους πλημυροπαθείς στη Δυτική Αττική, την κατάσταση στο χώρο της Υγείας κ.λπ. Ωστόσο, υπάρχει εξ αντικείμενου ανάγκη να επεκταθεί η συζήτηση και σε άλλα θέματα όπως, η πρόσβαση σε πολιτιστικές δράσεις, το δικαίωμα στην άθληση (ένα θέμα για το οποίο μπορεί να ανοίξει γενικότερα η συζήτηση και με αφορμή το πρωτάθλημα 5x5 των συλλόγων που διοργανώνει η ΠΣΕ), κ.λπ.

Στις μέρες μας, που οι ανάγκες των λαϊκών στρωμάτων μεγαλώνουν, οι φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης- Δήμοι και Περιφέρειες- λειτουργούν ως το μακρύ χέρι του κράτους και γίνονται όλο και πιο αντιλαϊκοί. Εκτός από το γεγονός ότι το θεσμικό πλαίσιο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης γίνεται όλο και πιο αντιδραστικό, η πλειοψηφία των δημάρχων και περιφερειαρχών υπηρετεί συνειδητά αυτήν την πολιτική, με ορισμένους, μάλιστα, να πρωτοστατούν στην υλοποίησή της.

Στο πλαίσιο αυτό περικόπτουν κοινωνικές παροχές, επιβάλλουν ή αυξάνουν τροφεία στους παιδικούς σταθμούς ή συνδρομή στις αθλητικές και πολιτιστικές δράσεις, συρρικνώνουν ή κλείνουν δημοτικά ιατρεία, αυξάνουν δημοτικούς φόρους και τέλη, μειώνουν τη χρηματοδότηση στις σχολικές επιτροπές κ.λπ.

Αντί λοιπόν οι Σύλλογοί μας στους Δήμους να διεκδικούν τα δικαιώματα και την κάλυψη των λαϊκών αναγκών, συχνά παρατηρούνται φαινόμενα χρησιμοποίησής τους για την ανάδειξη παραγοντίσκων ή

για την ανέλιξη μελών του ΔΣ του Συλλόγου στα δημοτικά πράγματα. Επίσης, ορισμένες διοικήσεις Συλλόγων, αποφεύγουν την αντιπαράθεση σε σοβαρά προβλήματα της εφαρμοζόμενης αντιλαϊκής πολιτικής από τον Δήμο, ελπίζοντας ότι με τη σιωπή τους θα εξασφαλίσουν την οικονομική στήριξη της δημοτικής αρχής για τη δράση του Συλλόγου. Δημιουργείται έτσι μια σχέση διαπλοκής των Συλλόγων με τη δημοτικές αρχές, η οποία μειώνει παραπέρα τη δυνατότητα των Συλλόγων να ασχοληθούν με προβλήματα της καθημερινής ζωής ακόμα και όταν- έστω και στοιχειωδώς- υιοθετούν έναν τέτοιο προσανατολισμό.

Η πιο συνηθισμένη δράση των Συλλόγων των Δήμων είναι η διοργάνωση εκδηλώσεων προβολής της μουσικής παράδοσης της Ηπείρου, όπου θα χορέψει το χορευτικό του Συλλόγου, ενώ άλλες φορές ο Σύλλογος συμμετέχει σε εκδήλωση παραδοσιακής μουσικής που διοργανώνει ο Δήμος. Ειδικά όταν η εκδήλωση γίνεται από τον Σύλλογο, η προβολή της παράδοσης είναι συνήθως το πρόσχημα, καθώς η εκδήλωση γίνεται για να έχει έσοδα ο Σύλλογος, ενώ το περιεχόμενο και η ποιότητα είναι δευτερεύουσας σημασίας.

Η Ηπειρωτική Συσπείρωση έχει πρωτοστατήσει στην προσπάθεια ανάδειξης συνολικά του ζητήματος τι είναι σήμερα η

Η οργανωμένη Ηπειρωτική αποδημία δεν μπορεί να μένει μακριά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Απόδημοι και οι οικογένειες τους. Αντίθετα, επιβάλλεται να συμμετέχει, στη διεκδίκηση λύσεων στα προβλήματά τους και να συντονίζει τη δράση τους για τα ζητήματα αυτά, με άλλους φορείς του μαζικού λαϊκού κινήματος

παράδοση και πώς προβάλλεται η παράδοση στις μέρες μας. Όλα τα προβλήματα που έχουμε αναδείξει για τα πανηγύρια και τις πολιτιστικές εκδηλώσεις τόσο των Συλλόγων όσο και στα χωριά μας είναι εμφανή στον έναν ή στον άλλο βαθμό: Σκυλοδημοτικό. Ζυγίες που μόνο παραδοσιακές δεν είναι. Εκκωφαντικός ήχος. Echo σε βαθμό που δεν καταλαβαίνει κανείς τι πραγματικά παίζουν οι μουσικοί, αλλά απλά αντιλαμβάνεται και χορεύει το ρυθμό. Οι μουσικοί να παίζουν όλους τους σκοπούς σε 2-3 το πολύ ρυθμούς, πολύ συχνά και αυτούς τόσο παραποιημένους που μόνο Ηπειρώτικοι δεν είναι...

Ένα άλλο ζήτημα, που όμως θέλει ιδιαίτερη προσοχή με τους Συλλόγους αυτούς, είναι η προβολή ενός γενικά και αόριστα «Ηπειρωτικού πολιτισμού». Αν σε έναν βαθμό οι Σύλλογοι και οι Αδελφότητες των χωριών έχουν στοιχειωδώς σημείο αναφοράς την παράδοση της περιοχής τους και αυτό συχνά κάπως συμμαζεύει τα πράγματα, με τους Συλλόγους των Δήμων όπου πραγματικά μετέχουν

Ηπειρώτες από όλες τις περιοχές, είναι πιο δύσκολο να αναδειχτούν οι ιδιαιτερότητες.

Υπάρχει όμως Ηπειρωτικός πολιτισμός γενικά; Ακόμα και αν (κακώς) επικεντρωθούμε μόνο στη μουσική μας παράδοση (που δυστυχώς κατά κανόνα μόνο αυτό γίνεται) κάτι τέτοιο δεν υφίσταται. Είναι, για παράδειγμα, ίδια η παράδοση της περιοχής της πόλης των Ιωαννίνων, όπου ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνα υπάρχουν στοιχεία αστικοποίησης με έντονη επίδραση στα μουσικά ακούσματα της

των Αποδήμων Ηπειρωτών στον τόπο κατοικίας, υπάρχει η δυνατότητα- και εμείς πρέπει να το επιδιώκουμε- οι Σύλλογοι να συζητάνε για τα προβλήματα των κατοίκων της Ηπείρου όχι μόνο σε επίπεδο ΔΣ αλλά και με τα ίδια τα μέλη τους.

Στο πλαίσιο της συζήτησης που προσπαθούμε να ανοίξουμε στην ΠΣΕ για τα θέματα ανάπτυξης, ιδιαίτερα σημασία έχουν αυτά του πρωτογενή τομέα, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αγροτοκτηνοτρόφοι. Οι πρόσφατες αγροτικές κινητοποιήσεις θα μπορούσαν και θα έπρεπε να απασχολήσουν τους Συλλόγους μας. Για παράδειγμα, δε θα μπορούσαν οι Σύλλογοι να συζητήσουν, να πάρουν θέση και να παρευρεθούν μαζικά ως Σύλλογοι στις συγκεντρώσεις των αγροτοκτηνοτρόφων στην Αθήνα; Δε θα μπορούσαν για παράδειγμα αντιπροσωπεύει Συλλόγων της Αθήνας (Ασπροπύργου, Ελευσίνας, Χαϊδαρίου, Περιστερίου, Ιλίου, Αχαρνών, Ν. Φιλαδέλφειας κ.λπ.) να παρευρεθούν στην αγωνιστική υποδοχή των αγροτοκτηνοτρόφων που ήρθαν από Πελοπόννησο- Ήπειρο- Βορειοδυτική Ελλάδα και οι Σύλλογοι Λαυρεωτικής, Αρτέμιδας κ.λπ να είχαν επαφή με τα μπλόκα στα Μεσόγεια;

Όσα αναφέραμε αποτελούν ένα μόνο μέρος των προβλημάτων που υπάρχουν και των θεμάτων με τα οποία θεωρούμε σκόπιμο να ασχοληθούν οι Σύλλογοι των Δήμων.

Όμως, σήμερα που τα προβλήματα των λαϊκών στρωμάτων πολλαπλασιάζονται και ταυτόχρονα στην πλειοψηφία των περιπτώσεων οι Σύλλογοι βρίσκονται σε στασιμότητα ή φθίνουσα πορεία, η αλλαγή του προσανατολισμού τους, η διεύρυνση των τομέων δράσης τους, η ενασχόλησή τους με τα προβλήματα των μελών τους όχι μόνο μπορούν να συμβάλουν στην αναζωογόνηση των Συλλόγων και το ξεπέρασμά ή τη μείωση των προβλημάτων τους, αλλά αποτελούν τον μόνο δρόμο στον οποίο πρέπει να κινηθεί το κίνημα της Ηπειρωτικής Αποδημίας για να επιτελέσει τον ουσιαστικό ρόλο του.

Να αποτελέσει πραγματικά κίνημα για τις ανάγκες των συμπατριωτών μας, σε συνεργασία και συντονισμό με άλλους φορείς του μαζικού λαϊκού κινήματος.